

*EKOPLAN Pracownia Urbanistyczna
inż. urb. Wojciech Kwiatkowski
ul. W. Trylińskiego 2/115, 10-683 Olsztyn, tel. 502 258 236, ekoplan@op.pl*

*EKOLOGIKA Pracownia Analiz Środowiskowych
mgr inż. Jarosław Mogielnicki
ul. Popiełuszki 26/24, 10-693 Olsztyn, tel. 514 331 937, ekologikaonline@gmail.com*

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „SIERAKOWSKA POŁUDNIE”**

OLSZTYN, LIPIEC 2017

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „SIERAKOWSKA POŁUDNIE”

SPIS TREŚCI

1.	WSTĘP	3
1.1.	PODSTAWA FORMALNO-PRAWNA.....	3
1.2.	CEL, ZAKRES PROGNOZY	4
1.3.	METODYKA, WYKORZYSTANE MATERIAŁY PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY	5
1.4.	PROPONOWANE METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ ICH PRZEPROWADZANIA	6
2.	POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI NA POZIOMIE UE, KRAJU I REGIONU	6
3.	OGÓLNE INFORMACJE O GMINIE ŁOMIANKI ORAZ TERENIE OBJĘTYM OPRACOWANIEM	10
4.	CHARAKTERYSTYKA STANU ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	10
4.1.	BUDOWA GEOLOGICZNA	10
4.2.	GEOMORFOLOGIA.....	10
4.3.	WARUNKI GLEBOWE.....	11
4.5.	WODY PODZIEMNE	12
4.6.	WARUNKI KLIMATYCZNE	12
4.7.	KOPALINY	12
4.8.	BIORÓŻNORODNOŚĆ	12
5.	OCHRONA PRZYRODY	14
6.	ZAGADNIENIA PROBLEMOWE	21
6.1.	ZADRZEWIENIA I LASY.....	21
6.2.	UKSZTAŁTOWANIE TERENU	22
6.3.	HAŁAS	23
6.4.	GEOTECHNICZNE WARUNKU POSADOWIENIA ZABUDOWY I STOSUNKI WODNE	23
6.4.	WALORY KRAJOBRAZU	25
6.	OCENA STANU ŚRODOWISKA ORAZ ŹRÓDŁA ZAGROŻEŃ	25
6.4.	JAKOŚĆ WÓD POWIERZCHNIOWYCH, PODZIEMNYCH	25
6.5.	JAKOŚĆ POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO.....	25
6.6.	PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE NIEJONIZUJĄCE	25
6.7.	TRANSPORT.....	26
6.8.	GOSPODARKA KOMUNALNA.....	26
6.9.	OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ.....	26
6.10.	OBSZARY NATURALNYCH ZAGROŻEŃ GEOLOGICZNYCH	26
7.	STAN ISTNIEJĄCY NA OBSZARACH PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE W MYŚL USTAWY Z DNIA 16 KWIECZNIA 2004R. O OCHRONIE PRZYRODY OBJĘTYCH PLANEM	26
8.	CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PROJEKTU MPZP.....	27
9.	POTENCJALNE ZMIANY W ŚRODOWISKU PRZY DOTYCHCZASOWYM UŻYTKOWANIU (WARIANT ZEROWY).....	27
10.	PROGNOZOWANY WPŁYW REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA.....	28
11.	INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO	37
12.	WPŁYW REALIZACJI PROJEKTU PLANU NA OBIEKTY I OBSZARY CHRONIONE, W TYM OBJĘTE SIECIĄ NATURA 2000	37
13.	ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO.....	39
14.	PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH W STOSUNKU DO PRZEWIDYWANYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU	42
15.	STRESZCZENIE	43
16.	ZAŁĄCZNIKI GRAFICZNE	44
	ANEKS DO PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO	45

1. WSTĘP

1.1. PODSTAWA FORMALNO-PRAWNA

Podstawę prawną sporządzenia prognozy środowiskowej stanowią:

- Ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405);
- Ustawa z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073);
- Uchwała Nr V/47/2015 Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Sierakowska Południe”.

Wybrane dokumenty prawne zastosowane do sporządzenia prognozy środowiskowej:

- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r., poz. 519.);
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134 z późn.zm.);
- Ustawa z dnia 18 lipca 2001r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1121);
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161);
- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131 z późn.zm.);
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz. U. z 2016 r. , poz. 1987 z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 28 września 1991r. o lasach (Dz. U. z 2017 r., poz. 788);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112);
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2016 r. poz. 71);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408);
- Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. 2012 r. poz. 463);
- Rozporządzenie Wojewody Warszawskiego z dnia 29 sierpnia 1997r. w sprawie utworzenia obszaru chronionego krajobrazu na terenie województwa warszawskiego (Dz. Urz. Woj. Warsz. z dnia 16 września 1997 r. Nr 43 poz. 149 oraz z dnia 3 sierpnia 2000 r. Nr 93 poz. 911);
- Rozporządzenie Nr 3 Wojewody Mazowieckiego z dnia 13 lutego 2007r. w sprawie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 42, poz. 870, ze zm.);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. 2014 r. poz. 1800);

Na szczeblu międzynarodowym stanowią:

- Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko.
- Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska.

Uchwały, dokumenty planistyczne:

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Łomianki, zatwierdzone uchwałą Nr IX/90/2015 Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 13 sierpnia 2015 r;
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego, Warszawa 2014r.;
- Program Ochrony Środowiska dla Gminy Łomianki na lata 2016-2020 z perspektywą na lata 2021-2024, Łomianki 2016.

1.2. CEL, ZAKRES PROGNOZY

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko jest dokumentem opracowanym na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Sierakowska Południe”. Celem prognozy jest identyfikacja oddziaływań pośrednich i bezpośrednich na środowisko przyrodnicze wynikających w przypadku realizacji ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a także przedstawienie kompensacji i rozwiązań eliminujących negatywne skutki realizacji planu na poszczególne elementy środowiska.

Prognozę opracowano zgodnie z zakresem oraz stopniem szczegółowości uzgodnionym przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie - Pismo Znak: WOOŚ-I.411.413.2015.JD. Państwowy Powiatowy Inspektorat Sanitarny nie ustosunkował się do prośby o uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości prognozy.

W ramach prognozy oddziaływania na środowisko przeprowadzono:

- ocenę walorów i warunków środowiskowych obszaru planu i jego otoczenia;
- ocenę skutków wpływu dotychczasowego sposobu użytkowania terenu na środowisko;
- analizę wpływu realizacji projektowanego dokumentu na cele ochrony obszarów Natura 2000 i inne obszary chronione;
- analizę i ocenę potencjalnych zagrożeń dla środowiska powstałych w wyniku realizacji ustaleń planu;
- ocenę występowania przewidywanych znaczących oddziaływań na środowisko związanych z realizacją planu;
- wskazano sposoby zapobiegania oraz ograniczenia negatywnych oddziaływań na środowisko.

Niniejsza prognoza została opracowana na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zawiera:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami;
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy;
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania;
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko;
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

Określa, analizuje i ocenia:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu;
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem;
- istniejące problemy ochrony środowiska z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody;

- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu;
- przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i podmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Przedstawia:

- Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i podmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- Biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – informacja o braku konieczności przedstawienia rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie.

1.3. METODYKA, WYKORZYSTANE MATERIAŁY PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono wykorzystując informacje pozyskane podczas wizji terenowych oraz w oparciu o analizę danych pochodzących z następujących publikacji:

- Dendrologia, Seneta W., PWN Warszawa, 1981r.;
- Polska Północno-Wschodnia, Kondracki J., Państwowe Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1972r.;
- Geomorfologia, Klimaszewski M. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1978r.;
- Kształtowanie krajobrazu a ochrona przyrody, Buchwald K., Państwowe Wydawnictwo Rolnicze i Leśne. Warszawa 1975r.;
- Tomiałojęć L, Stawarczyk T., Awifauna Polski, Rozmieszczenie, liczebność i zmiany, Pro Natura, Wrocław 2003r.;
- Mapa Głównych Zbiorników Wód Podziemnych w skali 1: 500 000;
- Polityka Ekologiczna Państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016, Warszawa 2008r.;
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego, Warszawa 2014r.;
- Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe dla obszaru miasta i gminy Łomianki z elementami opracowania ekofizjograficznego problemowego dotyczącego zagadnień związanych z prawną ochroną przyrodniczą oraz zagrożeniem występowania powodzi, Jacek Skorupski - Pracownia Ochrony Środowiska, Warszawa 2013 r.;
- Opracowanie ekofizjograficzne do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Kępy Kiepińskiej, EKOLOGIKA Pracownia Analiz Środowiskowych, Olsztyn 2015r.;
- Strategia rozwoju gminy Łomianki na lata 2016-2030, Łomianki, 2016r.;
- Program ochrony środowiska dla gminy Łomianki na lata 2008-2015, Państwowy Instytut Geologiczny, Łomianki, 2008 r.;
- Program Ochrony Środowiska dla Gminy Łomianki na lata 2016-2020 z perspektywą na lata 2021-2024, Łomianki 2016;
- Fauna Doliny Łomiankowskiej, J. Romanowski, Łomianki, 2008 r.;
- Krajobraz i roślinność rzeczywista gminy Łomianki, J. Matuszkiewicz, A. Kowalska, Warszawa, 2009 r.;
- Analiza zmian w zagospodarowaniu przestrzennym Miasta i Gminy Łomianki w okresie 2009-2015, Łomianki, 2016 r.;

- serwery wms.

1.4. PROPONOWANE METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ ICH PRZEPROWADZANIA

Skutki oddziaływania realizacji projektu planu przyjmują postać zmian w zabudowie, zagospodarowaniu lub użytkowaniu terenu zgodnie z przeznaczeniem oraz zasadami zagospodarowania określonych ustaleniami planu. Do czasu realizacji ustaleń planu, tereny pozostają w dotychczasowym użytkowaniu. Analizowany projekt dokumentu nie przewiduje tymczasowych sposobów zagospodarowania oraz jednoznacznie określa funkcję terenu. Nie jest określona instytucja odpowiedzialna za zakres i częstotliwość obserwacji i oceny realizacji planów miejscowych. Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym można przyjąć, iż monitoringiem realizacji planów miejscowych zajmuje się burmistrz w ramach opracowywania analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, o której mowa w w/w przepisie. Za monitorowanie stanu środowiska i przyrody odpowiedzialne są odpowiednie organy administracji w zakresie swoich kompetencji. Monitoring i płynące z niego wnioski powinien obejmować:

- monitorowanie przestrzeni przyrodniczej poddanej zmianie zagospodarowania, przeprowadzane cyklicznie;
- monitorowanie stanu siedlisk „naturowych”, przeprowadzane cyklicznie;
- monitorowanie zagrożeń jakie niesie za sobą nowe zagospodarowanie (nowe inwestycje) lub jego brak przeprowadzane cyklicznie;
- monitorowanie zmian sposobu zagospodarowania (tempa i kierunków zachodzących zmian) wynikających z realizacji ustaleń planistycznych przeprowadzany w ramach oceny aktualności planu miejscowego;
- monitorowanie sposobu zagospodarowania terenów położonych w otulinie Parku i dostosowania się do ustaleń i ograniczeń zawartych projekcie Planu ochrony dla KPN lub w aktualnych Zarządzeniach Dyrektora Kampinoskiego Parku Narodowego w sprawie Udostępniania Kampinoskiego Parku Narodowego;
- monitoring zwierciadła wód podziemnych na terenie Parku (obniżanie poziomu wód podziemnych może być wynikiem postępującej urbanizacji w sąsiedztwie parku);
- monitorowanie powiązań przyrodniczych między Parkiem a terenami sąsiednimi;
- monitorowanie zjawisk negatywnych takich jak np. powstawanie nielegalnych składowisk odpadów stałych i płynnych w sąsiedztwie Parku.

---

2. POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI NA POZIOMIE UE, KRAJU I REGIONU

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Sierakowska Południe” jest zgodny z ustaleniami obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Łomianki, przyjętego w 2015 r., z aktualnym planem zagospodarowania przestrzennego województwa mazowieckiego oraz innymi dokumentami strategicznymi na poziomie kraju i regionu.

Według aktualnego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Łomianki obszar objęty planem położony jest w następujących strefach funkcjonalnych:

- **Strefa 5.2 – Otoczenie KPN – rekreacja i osadnictwo** (wschodnia część obszaru opracowania) - dla której jako dominujące przeznaczenie przewiduje się tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy zagrodowej, tereny zabudowy usługowej – obsługa ruchu turystycznego oraz tereny sportu i rekreacji. Jako przeznaczenie dopełniające przewiduje się: zabudowę pensjonatową, zabudowę usługową – obiekty użyteczności publicznej, zabudowę usługową – usługi podstawowe oraz tereny lasów.

Zasady zagospodarowania:

- 1) ochroną przed zabudową należy objąć lasy i grunty leśne przestrzennie i funkcjonalnie związane z KPN.

2) w celu ochrony KPN wyznacza się nieprzekraczalną linię zabudowy w odległości nie mniejszej niż 50 m od granic Kampinoskiego Parku Narodowego.

Wskaźniki zagospodarowania:

- 1) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej: powierzchnia działki – nie mniej niż 2000 m², udział powierzchni biologicznie czynnej – nie mniej niż 75%;
- 2) tereny zabudowy zagrodowej (w tym gospodarstwa agroturystyczne) - powierzchnia działki – nie mniej niż 5000 m², udział powierzchni biologicznie czynnej – nie mniej niż 85%;
- 3) tereny zabudowy pensjonatowej: powierzchnia działki – nie mniej niż 2500 m², udział powierzchni biologicznie czynnej – nie mniej niż 70%;
- 4) tereny zabudowy usługowej: powierzchnia działki – nie mniej niż 2000 m², udział powierzchni biologicznie czynnej – nie mniej niż 60%;
- 5) tereny zabudowy usługowej (obiekty użyteczności publicznej): powierzchnia działki – nie mniej niż 2000 m², udział powierzchni biologicznie czynnej – nie mniej niż 60%.

- **Strefa 2.1 – Kampinoski Park Narodowy** (zachodnia część obszaru opracowania) - dla której przewiduje się jako przeznaczenie dominujące tereny objęte formami ochrony przyrody, przeznaczenie dopełniające – według planu ochrony (planu zadań ochronnych). Zasady zagospodarowania dla tej jednostki – zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody). Nie przewiduje się zabudowy (tereny wyłączone z zabudowy).

- **Strefa 8.1 – Usługowo-produkcyjna intensywna** (pas terenu przy północno-wschodniej granicy obszaru opracowania) – dla której jako dominujące przeznaczenie przewiduje się tereny zabudowy usługowej oraz tereny zabudowy obiektów produkcyjnych, magazynów i składów. Jako przeznaczenie dopełniające przewiduje się: zabudowę usługową – obiekty użyteczności publicznej, istniejącą zabudowę mieszkaniową, tereny sportu i rekreacji, zieleni izolacyjną, istniejącą zabudowę obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².

Zasady zagospodarowania:

- 1) W bezpośrednim sąsiedztwie ul. Kolejowej nie lokalizować zabudowy usługowej opieki zdrowotnej oraz zabudowy usługowej związanej ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży.
- 2) jako funkcję dopełniającą w sąsiedztwie drogi krajowej dopuścić tereny obsługi ruchu samochodowego w tym stacje paliw.
- 3) Dopuszcza się dominanty krajobrazowe, których lokalizacja i maksymalna wysokość powinna zostać doprecyzowana w planie miejscowym.

Wskaźniki zagospodarowania:

- 1) tereny zabudowy usługowej (włącznie z obiektami użyteczności publicznej): powierzchnia działki – nie mniej niż 800 m², udział powierzchni biologicznie czynnej – nie mniej niż 25%;
- 2) tereny obiektów produkcyjnych, magazynów i składów: powierzchnia działki – nie mniej niż 800 m², udział powierzchni biologicznie czynnej – nie mniej niż 25%;
- 3) tereny rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²: powierzchnia działki – nie ustala się, udział powierzchni biologicznie czynnej – nie mniej niż 15%;
- 4) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej: powierzchnia działki – nie mniej niż 500 m², udział powierzchni biologicznie czynnej – nie mniej niż 50%;
- 5) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej bliźniaczej: powierzchnia działki – nie mniej niż 400 m², udział powierzchni biologicznie czynnej – nie mniej niż 50%;
- 6) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej szeregowej: powierzchnia działki – nie mniej niż 250 m², udział powierzchni biologicznie czynnej – nie mniej niż 50%.

- **Strefa 6.3 – Mieszkaniowa ekstensywna i średnio intensywna** (dwa niewielkie fragmenty obszaru – na wschodzie i południowym-wschodzie) – dla której jako dominujące przeznaczenie przewiduje się tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej oraz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej

bliźniaczej. Jako przeznaczenie dopełniające przewiduje się: zabudowę pensjonatową, zabudowę usługową – obiekty użyteczności publicznej, zabudowę usługową – usługi podstawowe, zabudowę zagrodową, w tym gospodarstwa agroturystyczne, istniejącą zabudowę mieszkaniową (wielorodzinną, jednorodziną szeregową), tereny sportu i rekreacji, tereny rolnicze, tereny leśne oraz tereny zieleni urządzonej (w tym izolacyjnej).

Zasady zagospodarowania:

- 1) Usługi podstawowe, nieuciążliwe służące obsłudze ludności lokalnej, należy realizować w formie wolnostojącej przy publicznych drogach gminnych (z bezpośrednim dostępem do dróg gminnych).
- 2) Należy chronić przed zabudową lasy i grunty leśne przestrzenie i funkcjonalnie związane z KPN lub lasami warszawskimi.

Wskaźniki zagospodarowania:

- 1) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej: powierzchnia działki – nie mniej niż 1200 m², udział powierzchni biologicznie czynnej – nie mniej niż 60%;
- 2) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej bliźniaczej: powierzchnia działki – nie mniej niż 1000 m², udział powierzchni biologicznie czynnej – nie mniej niż 60%;
- 3) tereny zabudowy pensjonatowej: powierzchnia działki – nie mniej niż 2500 m², udział powierzchni biologicznie czynnej – nie mniej niż 70%;
- 4) tereny zabudowy usługowej (obiekty użyteczności publicznej): powierzchnia działki – nie mniej niż 1200 m², udział powierzchni biologicznie czynnej – nie mniej niż 50%;
- 5) tereny zabudowy usługowej: powierzchnia działki – nie mniej niż 2000 m², udział powierzchni biologicznie czynnej – nie mniej niż 60%;
- 6) tereny zabudowy usługowej w sąsiedztwie ul. Kolejowej: powierzchnia działki – nie mniej niż 1000 m², udział powierzchni biologicznie czynnej – nie mniej niż 40%.

Z uwagi na to, że większa część analizowanego obszaru położona jest w otulinie KPN, w studium zwraca się uwagę na uwzględnianie w planach miejscowych następujących kwestii:

- zachowanie ciągłości przyrodniczej pomiędzy poszczególnymi obszarami chronionymi;
- zakaz lokalizacji przedsięwzięć zawsze negatywnie oddziaływujących na środowisko (za wyjątkiem inwestycji liniowych celu publicznego, w przypadku braku rozwiązań alternatywnych i po zagwarantowaniu kompensacji przyrodniczej);
- ograniczenie do zakazu włącznie realizacji przedsięwzięć mogących negatywnie oddziaływać na ustanowione formy ochrony przyrody, w szczególności mogących pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których wyznaczono obszary Natura 2000 (za wyjątkiem inwestycji liniowych celu publicznego, w przypadku braku rozwiązań alternatywnych i po zagwarantowaniu kompensacji przyrodniczej);
- zmienną nieprzekraczalną linię zabudowy w odległości nie mniejszej niż 50 m od wschodniej granicy KPN;
- ograniczenia w grodzień terenu oraz regulacje w zakresie stosowania ogrodzeń umożliwiających migrację drobnych przedstawicieli fauny.

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Łomianki z 2011 r. wskazuje się, że ustalenia Planu ochrony KPN powinny być uwzględnione w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. W strefie ochronnej (otulinie) KPN zaleca się m.in.: koncentrację zabudowy i usług w ośrodkach gminnych i wspomagających, ograniczenia zabudowy ciągłej (zachowanie przerw w zabudowie) wzdłuż dróg, poza strefami koncentracji zabudowy, ograniczanie rozpraszania zabudowy na terenach otwartych (zakaz wprowadzania nowej zabudowy w odległości 100 m od granicy parku – poza strefa zurbanizowaną), zakaz zmiany przeznaczenia obszarów leśnych na cele nieleśne, nie wprowadzanie nowej zabudowy w odległości mniejszej niż 20 m od cieków i zbiorników wodnych, ograniczenie ilości ujęć wody oraz nie prowadzenie prac powodujących obniżenie poziomu wód w Parku.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Łomianki z 2002 r. w strefie buforowej KPN wprowadza zakaz wprowadzania nowej zabudowy w bezpośrednim sąsiedztwie granicy Parku (linia zabudowy 100 m od granicy KPN, minimalna powierzchnia parceli 2500 m²).

Można zauważyć, że polityka przestrzenna i planistyczna gminy opiera się na ochronie Kampinoskiego Parku Narodowego. Wskazuje się sporządzanie planów miejscowych dla terenów w sąsiedztwie Parku, wydzielanie dużych działek pod zabudowę ekstensywną, zachowanie znacznej powierzchni biologicznie czynnej oraz grodzenie działek, które nie ograniczy swobodnej migracji fauny.

Omawiany plan miejscowy uwzględnia cele ustanowione na szczeblu krajowym, europejskim dotyczące przede wszystkim:

- działań w zakresie ochrony środowiska: przeciwdziałania zmianie klimatu, działania w sprawie przyrody i różnorodności biologicznej, działania w sprawie środowiska naturalnego, zdrowia i jakości życia, zrównoważone wykorzystanie gospodarki zasobami naturalnymi i odpadami. **Szósty program działań wspólnoty europejskiej w dziedzinie środowiska**. Szósty Program ustanowiła decyzja 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie ochrony środowiska naturalnego;
- działań w zakresie przedsiębiorczości oraz spójności społecznej. **Strategia Lizbońska - droga do sukcesu zjednoczonej Europy** powstała w 2000r. Głównym celem Strategii Lizbońskiej jest stworzenie w Europie do roku 2010, najbardziej konkurencyjnej gospodarki na świecie;
- działań w zakresie trwałego i zrównoważonego rozwoju w kontekście rozwoju społeczno-gospodarczego. **Zrównoważona Europa dla lepszego świata – strategia zrównoważonego rozwoju Unii Europejskiej, tzw. strategia z Goeteborga**. Dotyczy ona najpoważniejszych zagrożeń dla zrównoważonego rozwoju w Europie i na świecie, tak zwanych tendencji niezrównoważonych. Należą do nich: zmiany klimatyczne, zdrowie publiczne, transport i wykorzystanie gruntów, zarządzanie zasobami naturalnymi, wyzwania związane ze starzeniem się społeczeństwa, ubóstwo i wyłączenie społeczne;
- działań w zakresie trwałego, zrównoważonego rozwoju. **Polska 2025. długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju**, to dokument programowy o charakterze ramowym, oparty na koncepcji trwałego, zrównoważonego rozwoju, będący pierwszą próbą określenia wizji Polski do roku 2025 i wskazujący główne kierunki działań w zakresie polityki społecznej, rozwoju gospodarki i polityki państwa w zakresie ochrony środowiska, gospodarki przestrzennej i regionalnej.
- działań w zakresie ochrony środowiska. **II Polityka Ekologiczna Państwa**, to dokument nawiązujący do Strategii Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju określający cel oraz zakres działań na rzecz ochrony środowiska w trzech horyzontach: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska: instytucjonalne, prawne, gospodarcze, naukowe, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Dokument zakłada w dziedzinie w przemyśle i energetyki wdrażanie metod czystszej produkcji, poprawę efektywności energetycznej, a także stosowanie alternatywnych surowców oraz alternatywnych i odnawialnych źródeł energii.
- działań w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego. **Polityka ekologiczna państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016**. Jednym z celów dotyczących planowania przestrzennego zawartych w PEP jest przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinny być podstawą lokalizacji nowych inwestycji. Szczególnie trudne zadania związane z ochroną atmosfery, a właściwie z przeciwdziałaniem zmianom klimatu;
- działań w zakresie kształtowania struktur przyrodniczych poprzez osiągnięcie odpowiedniej jakości środowiska przyrodniczego oraz jego walorów. **Koncepcja Zagospodarowania Kraju 2030**. Głównymi celami są: podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej

spójności, budowanie spójności terytorialnej i przeciwdziałanie marginalizacji obszarów problemowych, tworzenie warunków dla skutecznej, efektywnej i partnerskiej realizacji działań rozwojowych ukierunkowanych terytorialnie;

- działań w zakresie właściwego gospodarowania odpadami. **Krajowy Plan Gospodarki Odpadami**. Obejmuje pełen zakres zadań koniecznych do zapewnienia zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju w sposób zapewniający ochronę środowiska, uwzględniając obecne i przyszłe możliwości i uwarunkowania ekonomiczne oraz poziom technologiczny istniejącej infrastruktury. Plan uwzględnia tendencje we współczesnej gospodarce światowej, jak również krajowe uwarunkowania rozwoju gospodarczego;
- działań w zakresie zapewnienia właściwych relacji pomiędzy poszczególnymi elementami zagospodarowania przestrzennego i racjonalnym gospodarowaniem zasobami naturalnymi. **Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego**;

---

3. OGÓLNE INFORMACJE O GMINIE ŁOMIANKI ORAZ TERENIE OBJĘTYM OPRACOWANIEM

Gmina Łomianki zajmuje powierzchnię 38,83 km². Położona jest na północ od Warszawy, na lewym brzegu Wisły. Administracyjnie jest gminą miejsko-wiejską (miasto zajmuje 8,4 km²) należącą do powiatu warszawskiego zachodniego. Łomianki graniczą z gminą Czosnów (powiat nowodworski z gminą Jabłonna (powiat legionowski - granica na Wiśle), z dzielnicą Białołęka m. st. Warszawy (granica na Wiśle), z dzielnicą Bielany m. st. Warszawy, od południowego zachodu z gminą Izabelin (powiat warszawski zachodni). Gmina położona jest pomiędzy dwoma dużymi jednostkami przyrodniczo krajobrazowymi – Puszcą Kampinoską i Doliną Środkowej Wisły. Część gminy (ok. 5,5 km²) znajduje się w granicach Kampinoskiego Parku Narodowego, a pozostała część położona jest w jego otulinie.

Obszar objęty opracowaniem zajmuje powierzchnię około 201 ha Położony w południowej części gminy Łomianki, w obrębie geodezyjnym Dąbrowa, obejmuje południowo-zachodnią część jednostki Dąbrowa. Leży w południowej części gminy pomiędzy planowaną drogą ekspresową S7 a Kampinoskim Parkiem Narodowym oraz gminą Izabelin. Na terenie objętym planem przeważają grunty rolne. Tereny zainwestowane to nieliczna zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna zlokalizowana w południowej części obszaru. Od strony zachodniej w obszar objęty planem włączono tereny Kampinoskiego Parku Narodowego z gruntami prywatnymi. W granicach planu znajdują się tereny rezerwowane pod planowaną trasę S7.

---

4. CHARAKTERYSTYKA STANU ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

4.1. BUDOWA GEOLOGICZNA

Zgodnie z „Opracowaniem ekofizjograficznym dla obszaru miasta i gminy Łomianki z elementami opracowania ekofizjograficznego problemowego dotyczącego zagadnień związanych z prawną ochroną przyrodniczą oraz zagrożeniem występowania powodzi” z 2014r. obszar planu został zakwalifikowany w większej części do rejonu tarasów nadzalewowych Wisły, charakteryzującego się na ogół korzystnymi warunkami budowlanymi. W podłożu znajdują się piaski rzeczne lokalnie przewarstwione madami. Korzystne warunki wodne, lustro wód gruntowych występuje głębiej niż 2,0 m p.p.t. Fragmenty terenu, w części północnej i południowej, stanowią wydmy i pola piasków eolicznych. W podłożu znajdują się piaski słabo zagęszczone, warunki wodne korzystne. W obrębie obszaru objętego planem występuje wąski pas warunków budowlanych niekorzystnych – obniżenia międzywymowe. W podłożu występują tu namuły i piaski słabozagęszczone, grunty przy powierzchni nienoisne, woda gruntowa często na powierzchni lub bardzo płytko pod powierzchnią terenu.

4.2. GEOMORFOLOGIA

Obszar planu położony jest na tarasie nadzalewowym (kampinoskim). Genetycznie obszar tarasu stanowi płaską powierzchnię, ze spadkami poniżej 2 %. Najstarszymi osadami tarasu nadzalewowego (kampinoskiego) są żwiry i piaski rzeczne oraz wodnolodowcowe zdeponowane w okresie zlodowacenia północnopolskiego. Omawiane

osady poddane były intensywnym procesom eolicznym, a w ich wyniku, na przełomie plejstocenu i holocenu, w rejonie Dziekanowa Leśnego uformowane zostały wydmy paraboliczne o wysokości względnej dochodzącej do 8 m.

4.3. WARUNKI GLEBOWE

Na analizowanym terenie występują wykształcone na piaskach gleby zbielicowane i gleby bielcowe właściwe bonitacji klas V i VI, które w obrębie Puszczy Kampinoskiej rozciągają się daleko poza granice gminy. Cechą charakterystyczną terenu Puszczy, są rozległe i podmokłe obniżenia z glebami bielcowo-glejowymi oraz murszowo-mineralnymi.

4.4. WODY POWIERZCHNIOWE

Obszar objęty planem położony jest w granicach bezpośredniej zlewni Wisły (zlewnia I rzędu). Wisła wyznacza wschodnią i północną granicę gminy, biegnącą środkiem koryta rzeki. Na przedmiotowym terenie występują wody powierzchniowe w postaci niewielkich zbiorników wodnych i rowów.

Sieć rowów melioracyjnych na terenie Kampinoskiego Parku Narodowego i w jego otulinie tworzą powiązany system wód powierzchniowych. W związku z tym pogorszenie stanu wód powierzchniowych na terenie podlegającym urbanizacji stanowi zagrożenie dla wód KPN. Dlatego też ważna jest rozbudowa sieci infrastruktury technicznej wraz z realizacją nowej zabudowy.

Presja urbanizacji na terenie otuliny oraz nadmierna eksploatacja wód powierzchniowych i podziemnych Parku grozi m.in. przesuszaniem obszaru Parku (a co za tym idzie przesuszanie siedlisk związanych z wysokim poziomem wód, w tym przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000), wzrostem zanieczyszczenia wód, zalewaniem przez wody opadowe terenów zamieszkałych, zwiększonym (szybszym) napływem wód opadowych do zlewni Parku.

W Studium (2015) wskazuje się zachowanie w planach miejscowych stale- lub okresowo podmokłych zagłębień terenu wraz z ich obudową biologiczną (m.in. poprzez niedopuszczenie do obniżenia poziomu wód gruntowych, zmiany rzeźby terenu – zasypywanie obniżeń). Ponadto należy stworzyć warunki do ochrony wód podziemnych przez zanieczyszczeniem poprzez wyposażenie całej gminy w sieć wodociągowo-kanalizacyjną i rozbudowę oczyszczalni ścieków w dostosowaniu do potrzeb.

W celu ochrony wód powierzchniowych i podziemnych, zlokalizowanych na terenie gminy Łomianki (w tym w obrębie obszaru objętym planem), w projekcie Planu Ochrony Kampinoskiego Parku Narodowego umieszczono między innymi następujące wytyczne:

- ochrona wód powierzchniowych i podziemnych przed antropopresją i zanieczyszczeniem;
- renaturalizacja systemu hydrologicznego KPN;
- wykluczenie z zabudowy obszarów z wysokim poziomem wód gruntowych i terenów zalewowych;
- ochrona powierzchni chłonnych dla wód opadowych, tworzenie i utrzymanie rowów odwadniających i kanalizacji deszczowej;
- ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych.

Przepisy w sprawie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu przewidują następujące zakazy:

- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodnoblotnych;
- lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 20 m dla strefy zwykłej od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

4.5. WODY PODZIEMNE

Pod względem hydrogeologicznym teren gminy położony jest w obrębie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 215A Subniecka Warszawska – część centralna oraz Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 222 Dolina Środkowej Wisły (Warszawa – Puławy).

Trzeciorzędowe piętro wodonośne związane jest z osadami piaszczystymi miocenu i oligocenu zalegającymi pod nadkładem czwartorzędu i pod ponad 100-metrowym pokładem mułków i itów pliocenu. Osady oligocenu są głównym, najbardziej wydajnym i najcenniejszym z uwagi na korzystne własności chemiczne poziomem wodonośnym w rejonie aglomeracji warszawskiej. Zwierciadło wód oligoceńskich zalega na głębokości 200÷250 m ppt.

Czwartorzędowe piętro wodonośne. Warstwę wodonośną stanowią plejstocenijskie piaski i żwiry wypełniające pradolinę Wisły. Utwory wodonośne podścielone są itami pliocenu. Swobodne zwierciadło wody tworzy niemal jednolity horyzont wodny pozostający w związku hydraulicznym z wodami powierzchniowymi. Regionalną bazę drenażu wyznacza poziom wody w Wiśle. Na ograniczonych terenach, głównie w obrębie tarasu zalewowego, gdzie warstwa spoistych gruntów madowych lokalnie schodzi do poziomu ok. 8 m p.p.t., lustro wód podziemnych może mieć charakter lekko napięty. Omawiane wody czwartorzędowego piętra wodonośnego stanowią poziom użytkowy ujmowany studniami głębinowymi, m.in. ujęcia komunalnego oraz otworami zakładowymi. Studnie mają głębokość ok. 20÷25 m i wydajności rzędu 10÷30 m³/h. Wody zasilane są infiltracyjnie i lateralnie dopływem podziemnym skierowanym od południowego zachodu w stronę doliny Wisły.

4.6. WARUNKI KLIMATYCZNE

Pod względem regionalizacji klimatycznej (wg A. Wosia), rejon Łomianek sytuuje się w północno-wschodniej części XVII regionu klimatycznego zwanego Regionem Środkowopolskim. Obszar ten cechuje się rosnącym kontynentalizmem w kierunku wschodnim. Na obszarze gminy roczna temperatura powietrza osiąga około 7,5÷8,1°C. Średnie roczne zachmurzenie wynosi przeciętnie 6,6÷6,8 w skali pokrycia nieba 0÷10. Średnia roczna opadów jest niższa od średniej dla Polski (600 mm) i wynosi 500÷550 mm. Frekwencja dominujących zachodnich kierunków wiatrów wynosi ok. 45%, przy czym zaznacza się stosunkowo duży udział wiatrów z kierunków wschodnich – ok. 27%.

Klimat lokalny w obrębie obszaru objętego planem jest korzystny dla stałego pobytu ludzi i rozwijania różnorodnych form rekreacji. Szata roślinna (przede wszystkim lasy należące do KPN) łagodzi bodźce radiacyjne i termiczno-wilgotnościowe. Tereny położone w sąsiedztwie lasów, wyróżniają się przy tym dużą zaciszą. Lasy odznaczają się na ogół dobrymi warunkami termiczno-wilgotnościowymi, ale gorszymi warunkami solarnymi (zacienienie). Są to jednak tereny o wzbogaconym składzie fizykochemicznym powietrza w tlen, ozon, olejki eteryczne (fitoncydy) oraz inne substancje śladowe podnoszące komfort bioklimatyczny.

4.7. KOPALINY

Na obszarze objętym planem ani w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie występują udokumentowane złoża kopalin.

4.8. BIORÓŻNORODNOŚĆ

Według opracowania ekofizjograficznego z 2014 r. analizowany obszar przyporządkowany został do:

Regionu 6 – Puszczy Kampinoskiej wydmowego - jest stosunkowo niewielkim wydzielonym i mieszczącym się w całości na terenie gminy terenem pokrytym przez piaski rzeczne, w dużej części zwydmione i należy do ciągu wydmowych tarasów plejstocenijskich, ciągnących się w kierunku zachodnim wzdłuż lewobrzeżnej doliny Wisły od Łomianek aż poza dolinę Bzury. Niemal cały region znajduje się w zasięgu Kampinoskiego Parku Narodowego.

Roślinność potencjalną regionu stanowią głównie bory mieszane, przede wszystkim świeże, ale także wilgotne, przy udziale nie występujących w innych regionach w gminie siedlisk typowych borów świeżych i borów wilgotnych. Roślinność obecnie jest w znacznym stopniu odkształcona. Tworzą ją zbiorowiska borów i borów mieszanych z udziałem drzewostanów nieokreślonych w klasyfikacji fitosocjologicznej (dominuje sosna i brzoza). Znajdują się tu stanowiska roślin chronionych. Obszar w całości znajduje się w obrębie Kampinoskiego Parku Narodowego.

Regionu 7 - Puszczy Kampinoskiej bagiennego - wykracza swoim zasięgiem poza teren gminy, stanowi fragment ciągu bagiennych tarasów plejstocenijskich doliny Wisły. W zdecydowanej większości objęty jest on zasięgiem Kampinoskiego Parku Narodowego. Potencjalną roślinność naturalną na jego obszarze stanowią przede wszystkim grądy, w większości świeże, ale także wilgotne, przy znaczącym udziale olsów, praktycznie nie spotykanych poza tym regionem w obrębie gminy Łomianki. Niewielki udział mają także bory mieszane, głównie wilgotne oraz łąki jesionowo-olszowe. W większości roślinność charakteryzuje się odkształceniem małym lub umiarkowanym (wysoki stopień naturalności). Obecnie występują tu: lasy grądowe, olsowe, bór mieszany z domieszką drzewostanów nieokreślonych w klasyfikacji fitosocjologicznej. Znajdują się tu liczne stanowiska roślin chronionych. Obszar znajduje się w obrębie Kampinoskiego Parku Narodowego i na znacznym fragmencie w obszarze ochrony ścisłej rezerwatu przyrody „Sieraków”.

Regionu 5 - Burakowsko-Dąbrowieckiego - położony jest na plejstocenijskich fragmentach doliny Wisły na styku z wysoczyznami. Charakteryzuje się przewagą siedlisk grądów świeżych przy znaczącym udziale siedlisk borów mieszanych świeżych; pewien udział mają też tereny o nieokreślonej potencjalnej roślinności naturalnej. Na całym terenie odkształcenie roślinności jest całkowite, jedynie w południowej części na fragmentach duże i bardzo duże. Zbiorowiska leśne to przeważnie drzewostany nieokreślone w klasyfikacji fitosocjologicznej. Tworzą je głównie lasy sosnowe lub antropogeniczne, często z dużym udziałem robinii akacjowej. Jedynie na fragmencie zbiorowiska lasów borowych. Obecnie w obrębie obszaru dominuje roślinność kultywowana ze znacznym udziałem roślinności ruderalnej, kompleksy zbiorowisk sadów i ogrodów, inne zbiorowiska ruderalne oraz tereny pozbawione roślinności. W obrębie obszaru znajdują się pomniki przyrody, w tym dwie aleje: lipowa i dębowa. W części południowej obszar znajduje się w Warszawskim Obszarze Chronionego Krajobrazu i w całości w otulinie Kampinoskiego Parku Narodowego.

Regionu 3 – Łomiankowsko-Pieńkowskiego - położony jest na plejstocenijskim, piaszczysto-gliniastym tarasie Wisły (taras nadzalewowy) i charakteryzuje się zdecydowaną dominacją siedlisk grądów świeżych. Na danym obszarze roślinność jest całkowicie odkształcona. Obecnie dominują kompleksy roślinności kultywowanej ogrodów przydomowych ze znacznym udziałem roślinności ruderalnej, zbiorowiska pól ornych i ugorów (zbiorowiska segetalne chwastów jednorocznych lub wieloletnich), zbiorowiska bylin wrotczyca i bylic. Część terenów w ogóle pozbawiona jest zieleni. Zbiorowiska o charakterze leśnym to drzewostany o nieokreślonej klasyfikacji fitosocjologicznej. Region wykracza poza gminę w kierunku zachodnim (gmina Czosnów). Zachodnia część obszaru znajduje się w obrębie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, zaś całość w otulinie Kampinoskiego Parku Narodowego.

Ze względu na małą różnorodność siedliskowych typów lasów i występowaniem głównego gatunku lasotwórczego sosny pospolitej, drzewostany te są podatne na występowanie gradacji owadów (m.in. brudnicy mniszki, strzygoni choinówki oraz borecznika sosnowca). Wśród czynników abiotycznych niekorzystnie oddziałujących na drzewostany należy zaliczyć: anomalie temperatury, okiść śniegową, wiatrołomy i wiatrowały oraz pożary.

Obszar objęty planem obejmuje tereny cenne pod względem przyrodniczym – fragment Kampinoskiego Parku Narodowego (ekosystemy leśne i nieleśne), który stanowi węzeł systemu powiązań przyrodniczych oraz tereny przyległe (fragment otuliny KPN), stanowiące strefę przejściową między Parkiem a terenami zurbanizowanymi.

Zagrożeniem dla Parku jest zmniejszanie się różnorodności biologicznej ekosystemów (zanikanie i przekształcanie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, ginięcie rodzimych gatunków roślin i zwierząt). Sposobem ograniczania tych zagrożeń jest odtwarzanie różnorodności siedlisk przyrodniczych, ochrona in situ i ex

situ, monitorowanie zmian zachodzących w środowisku oraz zachowanie lub przywracanie spójności siedlisk i powiązań Parku z innymi obszarami biologicznie cennymi. Zagrożeniem zewnętrznym może być przerwanie lokalnych powiązań przyrodniczych. Aby temu zapobiec ważna jest ochrona lasów, zadrzewień, zakrzaczeń, oczek i cieków wodnych i ich różnorodności biologicznej. Ponadto istotne jest ograniczanie zabudowy ciągłej wzdłuż dróg poza strefami koncentracji zabudowy oraz wykluczenie budowy szczelnych ogrodzeń.

---

5. OCHRONA PRZYRODY

W granicach obszaru objętego planem występują następujące formy ochrony przyrody:

- a) Warszawski Obszar Chronionego Krajobrazu (strefa zwykła i strefa ochrony urbanistycznej),
- b) Kampinoski Park Narodowy,
- c) Obszar Natura 2000 Puszcza Kampinoska PLC 140001,
- d) Pomnik przyrody.

Warszawski Obszar Chronionego Krajobrazu

Utworzony został na podstawie rozporządzenia Wojewody Warszawskiego z dnia 29 sierpnia 1997 r. w sprawie utworzenia obszaru chronionego krajobrazu na terenie województwa warszawskiego (Dz. Urz. Woj. Warsz. z dnia 16 września 1997 r., Nr 43, poz. 149 oraz z dnia 3 sierpnia 2000 r., Nr 93, poz. 911). 13 lutego 2007r. zostało uchwalone rozporządzenie Nr 3 Wojewody Mazowieckiego w sprawie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 42, poz. 870, ze zm.) zmieniające zasady gospodarowania w jego granicach. Zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem obszar ten obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych.

W obrębie obszaru opracowania wyróżnia się dwie strefy WOChK – zwykłą (w środkowej i południowej części analizowanego terenu; 92,4 ha, tj. 46% powierzchni objętej planem) oraz strefę ochrony urbanistycznej (północny fragment analizowanego terenu; 5,45 ha, tj. 2,7% powierzchni objętej planem).

W strefie zwykłej WOChK zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353);
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 20m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej; w przypadku m. st. Warszawy w odniesieniu do lokalizowania obiektów budowlanych

zakaz ten obowiązuje w odległości mniejszej niż 10 m oraz ogrodzeń w odległości mniejszej niż 5m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Zakazy, o których mowa w ust. 1 nie dotyczą ustaleń wynikających z obowiązujących w dniu wejścia w życie rozporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji o warunkach zabudowy. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy przedsięwzięć, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, nie dotyczy wydobywania piasku i żwiru na powierzchni nie przekraczającej 2 ha przy przewidywanym rocznym wydobyciu nie przekraczającym 20000 m³, jeżeli działalność będzie prowadzona bez użycia materiałów wybuchowych - zgodnie z ustawą z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947) oraz zgodnie z ustaleniami wynikającymi z zatwierdzonych w dniu wejścia w życie rozporządzenia dokumentacji geologicznych.

W strefie ochrony urbanistycznej WOChK zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 20m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej; w przypadku m. st. Warszawy w odniesieniu do lokalizowania obiektów budowlanych zakaz ten obowiązuje w odległości mniejszej niż 10m oraz ogrodzeń w odległości mniejszej niż 5 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą ustaleń wynikających z obowiązujących w dniu wejścia w życie rozporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji o warunkach zabudowy. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy przedsięwzięć, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 4, nie dotyczą ustaleń wynikających z zatwierdzonych w dniu wejścia w życie rozporządzenia dokumentacji geologicznych.

Kampinoski Park Narodowy (zachodnia i południowo-zachodnia część obszaru objętego planem; 74,2 ha, tj. 36,9% powierzchni objętej planem)

Park obejmuje zachowany duży fragment Puszczy Kampinoskiej leżącej w pradolinie Wisły, w bezpośrednim sąsiedztwie Warszawy. Krajobraz Parku, o charakterze typowo dolinnym, odznacza się pasowym układem form rzeźby terenu (o kierunku równoległym do rzeki Wisły). Charakterystycznym elementem krajobrazu są systemy równoleżnikowo usytuowanych wydm śródlądowych, różnorodnych pod względem morfologicznym, dochodzących do 30 metrów wysokości względnej. Jest to jeden z najlepiej zachowanych i największych obszarów wydm śródlądowych w Europie. Pasma wydm położone są przemiennie z

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „SIERAKOWSKA POŁUDNIE”

paszami terenów bagiennych i torfowiskowych, tworząc malowniczy krajobraz. Na wydmach przeważają bory sosnowe, od najsuchszych borów chrobotkowych, po bory bagienne i mieszane. Na południowych zboczach wydm występują dąbrowy świetliste, grądy (ubogie, żyzne i typowe). W obniżeniach - łągi jesionowo-wiązowe, jesionowo-olszowe i olsy porzeczkowe. W misach deflacyjnych występują torfowiska. Nieleśne zespoły roślinne reprezentowane są przez murawy szczytliche, zbiorowiska łąkowe, szuwarowe, mszysto-turzycowe i wodne.

Utworzony Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16.01.1959 r. w sprawie utworzenia Kampinoskiego Parku Narodowego (Dz.U.nr 17, poz. 90). Granice Parku i jego otuliny oraz zakazy obowiązujące na terenie Parku ustalone zostały Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 25.08.1997 r. w sprawie Kampinoskiego Parku Narodowego (Dz. U. nr 132, poz. 876).

Zgodnie z § 5 ww. Rozporządzenia:

1. Na obszarze Parku, z zastrzeżeniem ust. 2, zabrania się:

- 1) polowania, wędkowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, zbierania poroży zwierzyny płowej, niszczenia nor i lęgów zwierzęcych, mrowisk, gniazd ptasich i wybierania jaj,
- 2) pozyskiwania, niszczenia lub uszkodzenia drzew i innych roślin,
- 3) zbioru grzybów i owoców poza miejscami do tego wyznaczonymi,
- 4) wysypywania, zakopywania i wylewania odpadów lub innych nieczystości,
- 5) zanieczyszczania wód, gleby oraz powietrza,
- 6) zmiany stosunków wodnych,
- 7) niszczenia gleby,
- 8) wydobywania skał i torfu,
- 9) palenia tytoniu oraz palenia ognisk poza miejscami do tego wyznaczonymi,
- 10) stosowania środków chemicznych w gospodarce rolnej, leśnej, zadrzewieniowej i łowieckiej,
- 11) prowadzenia działalności handlowej i usługowej poza miejscami do tego wyznaczonymi,
- 12) ruchu pojazdów poza drogami do tego wyznaczonymi,
- 13) umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków nie związanych z ochroną przyrody, z wyjątkiem znaków drogowych i innych znaków związanych z ochroną porządku publicznego i bezpieczeństwa,
- 14) zakłócania ciszy,
- 15) używania motolotni i lotni,
- 16) wykonywania lotów cywilnymi statkami powietrznymi poniżej 2.000 m wysokości względnej nad obszarem chronionym, z wyjątkiem lotów patrolowych i interwencyjnych statków powietrznych Lasów Państwowych oraz Państwowej Straży Pożarnej.

2. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą:

- 1) wykonywania zabiegów ochronnych, hodowlanych i pielęgnacyjnych,
- 2) prowadzenia badań naukowych za zgodą dyrektora Parku,
- 3) prowadzenia gospodarki rolnej, leśnej, łowieckiej i zadrzewieniowej na obszarach nie objętych ochroną ścisłą i częściową,
- 4) czynności związanych z dostosowaniem stanów liczebnych zwierzyny do potrzeb ochrony parku,
- 5) renaturalizacji stosunków wodnych i ekosystemów,
- 6) prowadzenia akcji ratowniczych, likwidacji skutków klęsk żywiołowych i zwalczania gradacji owadów,
- 7) wykonywania zadań z zakresu obronności państwa.

Kampinoski Park Narodowy nie posiada obowiązującego planu ochrony (aktualnie dostępny jest projekt planu, grudzień 2016). Działalność ochronna prowadzona jest na podstawie rocznych zadań ochronnych zatwierdzonych przez Ministra Środowiska. Aktualnym dokumentem jest Zarządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 lutego 2017 r. w sprawie zadań ochronnych dla Kampinoskiego Parku Narodowego. W 2000 roku Kampinoski Park Narodowy został wpisany przez UNESCO na Światową Listę Rezerwatów Biosfery.

W obrębie Kampinoskiego Parku Narodowego znajduje się zachodnia część obszaru objętego planem, pozostała część położona jest natomiast w jego otulinie.

W projekcie Planu ochrony Parku zostały uwzględnione ustalenia do dokumentów planistycznych, w tym studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Ustalenia dotyczą również otuliny (strefy ochronnej) Parku. Wybrane wytyczne to m.in.:

- dążenie do realizacji zagospodarowania terenu na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinny obejmować tereny sąsiadujące z Parkiem;
- wskazanie potrzeby ochrony terenów rolnych i leśnych przed rozproszoną zabudową;
- zalecenie koncentracji zabudowy i usług w zespołach zabudowy wyznaczonych planami zagospodarowania przestrzennego, w powiązaniu z istniejącą zabudową wsi;
- wskazanie potrzeby utworzenia strefy buforowej, wolnej od nowej zabudowy w odległości nie mniejszej niż 100 m od granicy głównego kompleksu Parku – obszaru Natura 2000 (poza strefami zurbanizowanymi) i 25 m od innych obszarów leśnych. Ograniczenie zabudowy nie dotyczy terenów istniejącej zabudowy oraz tych, które zostały wskazane pod zabudowę w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszego planu;
- dopuszczenie budowy ogrodzeń, które nie stanowią barier architektonicznych dla zwierząt i nie wprowadzają dysonansu w krajobrazie. Wskazanie potrzeby rezygnacji i budowy ogrodzeń z betonowych elementów prefabrykowanych, zalecenie ograniczenia grodzenia zabudowań w siedliskach rolniczych do niezbędnego minimum;
- preferowanie budownictwa mieszkaniowego jednorodzinne maksymalnie do 2,5 kondygnacji i wysokości do 12 m;
- wskazanie na potrzebę ochrony krajobrazu wiejskiego z mozaikowatym układem pól uprawnych, łąk, zadrzewień, zakrzaczeń, oczek i cieków wodnych;
- dążenie do rozbudowy gminnych sieci infrastruktury technicznej (wodociągów, kanalizacji, oczyszczalni ścieków, sieci energetycznych, gazowych i komunikacyjnych);
- zalecenie ograniczenia zabudowy ciągłej wzdłuż dróg (zachowanie przerw w zabudowie), poza strefami koncentracji zabudowy;
- dążenie do wyznaczenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów w otulinie Parku przeznaczonych na lokalizację: parkingów, gastronomii, agroturystyki i pensjonatów, placów zabaw, ścieżek i tras turystyki (pieszej, konnej i rowerowej), innych inwestycji z zakresu turystyki, edukacji, sportu, rekreacji, które nie będą miały niekorzystnego wpływu na przyrodę parku.

Projekt planu ochrony Parku uwzględnia ponadto:

- cele ochrony przyrody oraz wskazanie przyrodniczych i społecznych uwarunkowań ich realizacji,
- identyfikację oraz sposoby eliminacji lub ograniczenia istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz ich skutków,
- określenie działań ochronnych na obszarach ochrony ścisłej, czynnej i krajobrazowej,
- obszary i miejsca udostępniane dla celów edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych, sportowych oraz sposoby ich udostępniania,
- miejsca, w których może być prowadzona działalność wytwórcza i rolnicza,
- identyfikację istniejących i potencjalnych zagrożeń,
- cele i plan działań ochronnych dla zachowania właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 PLC140001 Puszcza Kampinoska.

Obszar Natura 2000 Puszcza Kampinowska PLC 140001 (zachodnia i południowo-zachodnia część obszaru objętego planem; 74,2 ha, tj. 36,9% powierzchni objętej planem)

Obszar Natura 2000 Puszcza Kampinowska PLC 140001 jako obszar specjalnej ochrony ptaków wyznaczony został Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21.07.2004r. (Dz.U. Nr 229, poz. 2313), na podstawie Dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2.04.1979 r. w sprawie dzikich ptaków. Aktualnym aktem prawnym jest Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12.01.2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz.U. Nr 25, poz. 133; zał.) oraz decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2334 z dnia 9 grudnia 2016 r. w sprawie przyjęcia dziesiątego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (Dz.U.UE z dnia 23.12.2016 r.).

Granica obszaru Natura 2000 Puszcza Kampinowska PLC 140001 pokrywa się z granicami głównego kompleksu Kampinoskiego Parku Narodowego. Obszar stanowi też część (I i II strefy) Rezerwatu Biosfery Puszcza Kampinowska. Obszar znajduje się na obszarze węzła hydrologicznego. Łączą się tu rzeki: Bug, Narew, Wkra i Bzura. Koryta tych rzek stanowią korytarze ekologiczne, a Puszcza Kampinowska stanowi węzeł korytarzy o randze europejskiej. Stanowi też ostoję ptasią o randze europejskiej E 45. W ramach prac związanych z projektem planu ochrony dla Kampinoskiego Parku Narodowego, który uwzględnia zakres planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 PLC 140001 Puszcza Kampinowska zweryfikowano dane zawarte w SDF dla Obszaru.

Jako cel ochrony Obszaru Natura 2000 leżącego na terenie Parku określono zachowanie integralności tego obszaru, spójności sieci Natura 2000 oraz utrzymanie lub przywrócenie właściwego stanu siedlisk przyrodniczych, gatunków oraz siedlisk gatunków zgodnie z Dyrektywą Rady 79/409/EWG i Dyrektywą Rady 92/43/EWG, występujących na obszarze. Zidentyfikowano 8 siedlisk chronionych, 16 gatunków zwierząt i 3 gatunki roślin chronionych. Ponadto na obszarze Natura 2000 PLC140001 Puszcza Kampinowska stwierdzono również występowanie 4 siedlisk przyrodniczych, 1 gatunku roślin, 44 gatunków ptaków z I Załącznika Dyrektywy Ptasiej, 13 gatunków innych zwierząt, które ze względu na niewielką powierzchnię lub niską liczebność nie zostały uznane za przedmioty ochrony w obszarze Natura 2000.

Pomnik przyrody

Na przedmiotowym terenie występuje **pomnik przyrody - dąb szypułkowy** (obwód 365 cm, wys. 18 m), zlokalizowany na działce rolnej, w odległości ok. 130 m od zabudowań przy ul. Zachodniej w miejscowości Dąbrowa (na podstawie *Rozporządzenia Nr 21 Wojewody Mazowieckiego z dnia 31 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia pomników przyrody położonych na terenie powiatu warszawskiego zachodniego*).

W rozporządzeniu określa się, że szczególnym celem ochrony pomników jest zachowanie wartości przyrodniczych, krajobrazowych, naukowych, kulturowych i historycznych poprzez ich ochronę w granicach lokalizacji. Ochrona drzew w granicach lokalizacji obejmuje zasięg korony i systemu korzeniowego nie mniejszy niż w promieniu 15 metrów od zewnętrznej krawędzi pnia drzewa.

W stosunku do pomnika przyrody zakazuje się:

- niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania obiektu lub obszaru;
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymywaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- uszkodzenia i zanieczyszczenia gleby;
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- likwidowania, zasypywania i przekształcania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia użytkowanych gruntów rolnych;
- zmiany sposobu użytkowania ziemi;

- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych oraz tarłisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- umieszczania tablic reklamowych.

Ochrona gatunkowa (Na podstawie: „Krajobraz i roślinność rzeczywista gminy Łomianki” dr hab. J. M. Matuszkiewicz, dr A. Kowalska, W-wa.12.2009 r.)

W południowo-zachodniej części obszaru objętego planem, na terenie Kampinoskiego Parku Narodowego, zinwentaryzowano stanowisko widłaka jałowcowatego *Lycopodium annotinum*. Gatunek ten, od 2014 roku, podlega ochronie częściowej (Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. z 2014 r., poz. 1409). Umieszczony jest na polskiej czerwonej liście w kategorii NT (bliski zagrożenia).

Widłak jałowcowaty jest rośliną cieniulubną i kwasolubną, związaną z miejscami wilgotnymi, porośniętymi mchami. Stanowisko przedmiotowego gatunku w obszarze opracowania znajduje się w obrębie chronionego siedliska grąd subkontynentalny *Tilio-Carpinetum* (9170).

Zagrożenie dla tego gatunku stanowi zmiana stosunków wodnych, zmiana odczynu gleby (np. w wyniku wapnowania) oraz mechaniczne uszkodzenia roślin (np. wydeptywanie).

Ponadto obszar objęty planem położony jest w sąsiedztwie następujących obszarowych form ochrony przyrody:

- na zachód w odległości ok. 370 m przebiega granica rezerwatu przyrody Sieraków;
- w odległości 1,4 km w kierunku znajduje się obszar Natura 2000 Kampinowska Dolina Wisły;
- w odległości 1,5 km w kierunku północnym znajduje się rezerwat przyrody Jezioro Kiełpińskie;
- w odległości 2,8 km na północ przebiega granica obszaru Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły;
- w odległości 3 km na północ przebiega granica rezerwatu przyrody Ławice Kiełpińskie.

Siedliska Natura 2000

Na obszarze objętym planem (w większości na terenie Kampinoskiego Parku Narodowego) stwierdzono występowanie siedlisk chronionych. Rozpoznanie siedlisk chronionych dokonano na podstawie opracowania „Krajobraz i roślinność rzeczywista gminy Łomianki” (dr hab. J. M. Matuszkiewicz, dr A. Kowalska, W-wa, 12.2009 r.) oraz mapy roślinności rzeczywistej, zdjęć lotniczych oraz kartowania terenu. Chronione siedliska to:

- **Grąd subkontynentalny *Tilio-Carpinetum* (9170)**
- **Niżowy łąg jesionowo-olszowy *Fraxino - Alnetum* (91E0-3)**
- **Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie *Arrhenatherion elatioris* (6510).**

Krótką charakterystyką ww. siedlisk chronionych¹:

Grąd subkontynentalny *Tilio-Carpinetum* (9170)

Grąd subkontynentalny reprezentuje grupę lasów dębowo-grabowych. Jest zbiorowiskiem o złożonej, wielopoziomowej strukturze, w którym drzewostan zbudowany jest najczęściej z dębu szypułkowego *Quercus robur*, graba *Carpinus betulus*, lipy drobnolistnej *Tilia cordata* i klonu pospolitego *Acer platanoides*. Warstwa krzewów może być w różnym stopniu rozwinięta, zazwyczaj jest lepiej wykształcona na siedliskach żyzniejszych i wilgotniejszych. W warunkach braku ingerencji człowieka w grądach zachodzi zwykle szybkie unaturalnienie się struktury lasu, w tym spontaniczne różnicowanie się struktury przestrzennej, a także odtwarzanie zasobów rozkładającego się drewna i drzew martwych oraz zamierających. W konsekwencji różnorodność biologiczna

¹ Na podstawie: www.natura2000.gdos.gov.pl

związana z nieużytkowanymi i niepielegnowanymi płacami grądów kilkakrotnie przekracza różnorodność notowaną w lasach gospodarczych. Konsekwentna ochrona bierna może więc być podstawową formą ochrony subkontynentalnych grądów w parkach narodowych i rezerwach. W innych przypadkach pożądane jest zachowanie, a nawet rozszerzenie wachlarza zalecanych składów gatunkowych, szczególnie ich uzupełnienie o brakujące składy gatunkowe typowe dla grądów. Zagrożeniem dla ich zachowania jest naturalny dynamizm świerka oraz łatwość odnawiania tego gatunku (sztuczne świerczyny), a także wprowadzanie drzewostanów sosnowych. Nieuchronnym skutkiem gospodarki leśnej są też zmiany jakościowe – upraszczanie struktury wiekowej i przestrzennej grądów.

Niżowy łęg jesionowo-olszowy *Fraxino - Alnetum* (91E0-3)

Lasy z drzewostanem zdominowanym przez olszę czarną *Alnus glutinosa*. Olszy często towarzyszy domieszka jesionu wyniosłego *Fraxinus excelsior*. W niższym piętrze drzewostany lub w warstwie krzewów panuje zwykle czeremcha zwyczajna *Padus avium*. Jako gatunki domieszkowe mogą pojawiać się: klon zwyczajny *Acer platanoides*, jawor *Acer pseudoplatanus*, grab zwyczajny *Carpinus betulus*, a także świerk pospolity *Picea abies*. Warstwa krzewów wykształca się rozmaicie – od znacznego zwarcia, po niemal całkowity brak. Oprócz podrostów olszy i jesionu spotykane są tu: porzeczką czarna *Ribes nigrum* i czerwona *R. spicatum*, leszczyna pospolita *Corylus avellana*, trzmielina zwyczajna *Euonymus europaea*, kalina koralowa *Viburnum opulus*, bez czarna *Sambucus nigra* i inne.

Typowe miejsca występowania łęgów jesionowo-olszowych to dna dolin mniejszych rzek i cieków wodnych. Zajmują różne typy gleb hydrogenicznych, semihydrogenicznych lub napływowych.

Łęg jesionowo-olszowy jest ekosystemem bardzo czułym na ewentualne zmiany warunków siedliskowych, przede wszystkim warunków wodnych. W wyniku większego uwilgotnienia podłoża mogą wnikać gatunki bagienne i olsowe. W przypadku przesuszenia runo będzie zyskiwać charakter grądowy. W dalszej perspektywie zmianie uleg może również skład drzewostanu. W skali kraju łęgi jesionowo-olszowe nie są zbiorowiskiem zagrożonym pod względem arealu ich występowania. Istotnym zagrożeniem może być jednak utrata cech jakościowych ekosystemu, np. w wyniku obniżania poziomu wód gruntowych, erozji wglębnej cieków, obniżania się bazy hydrologicznej cieków. Przeciwdziałanie temu jest trudne i wymaga zintegrowanego planowania ochrony w skali całych zlewni.

Zagrożeniem dla udziału jesionu w drzewostanie łęgów może się okazać powszechnie obserwowane ostatnio zjawisko chorobowego zamierania jesionu.

Łęgi jesionowo-olszowe są zależne od specyficznych warunków wodnych. Równocześnie są one naturalnym typem ekosystemu leśnego, który w niezakłóconych warunkach siedliskowych może funkcjonować bez pomocy człowieka. Podstawą ochrony tych łęgów powinna być przede wszystkim ochrona warunków siedliskowych, w tym głównie ochrona warunków wodnych.

Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie *Arrhenatherion elatioris* (6510)

Antropogeniczne, niżowe i górskie, wysokoproduktywne, bogate florystycznie łąki świeże, użytkowane kośnie, na żyznych, świeżych (niezbyt wilgotnych i niesuchych) glebach mineralnych bez śladów zabagnienia. Są to łąki bogate florystycznie. Cechuje je udział takich traw, jak rajgras wyniosły *Arrhenatherum elatius*, kupkówka pospolita *Dactylis glomerata*, stokłosa miękka *Bromus hordeaceus*. W runie znaczny udział mają wysokie byliny z rodziny baldaszkowatych. Niższą warstwę tworzą rośliny dwuliścienne o barwnych kwiatach.

Siedliska te powstały w wyniku wycięcia lasów liściastych i zagospodarowania tych terenów jako łąki kośnie. Koszone są zwykle dwa razy w roku oraz umiarkowanie nawożone.

Ochrona tych siedlisk polega na: zachowaniu różnorodności florystycznej łąk świeżych w wyniku stosowania dotychczasowych (ekstensywnych) form gospodarowania, odtwarzaniu zniszczonych łąk poprzez powrót do tradycyjnych metod gospodarowania, konserwacji zbiorowisk łąk świeżych polegającej na koszeniu i umiarkowanym ich nawożeniu.

6. ZAGADNIENIA PROBLEMOWE

6.1. ZADRZEWIENIA I LASY

Teren w części objęty jest zwartymi kompleksami leśnymi leżącymi w granicach Kampinoskiego Parku Narodowego. Dodatkowo południowo-wschodnia część opracowania zalesiona jest zwartym kompleksem (stanowiącym część dużego kompleksu leśnego położonego poza granicami opracowania) położonym w otulinie parku. Ponadto występują tu liczne skupiska drzew oraz pojedyncze zadrzewienia śródpolne.

Lasy w części zachodniej opracowania stanowią w głównej mierze własność Skarbu Państwa w zarządzie Parków Narodowych, natomiast w części wschodniej są lasami prywatnymi, gdzie gatunkiem dominującym jest sosna w wieku 50, 60 i 70 lat. Część zachodnia jest bardziej zróżnicowana ze względu na gatunki dominujące. Występują tu głównie: sosna w wieku 41, 99 lat, brzoza w wieku 21 i 61 lat i olcha w wieku 29, 50 lat. Ponadto znaleźć tu można dęby i świerki, a poza terenami lasów, jako pojedyncze drzewa - klony jesionolistne i topole czarne.

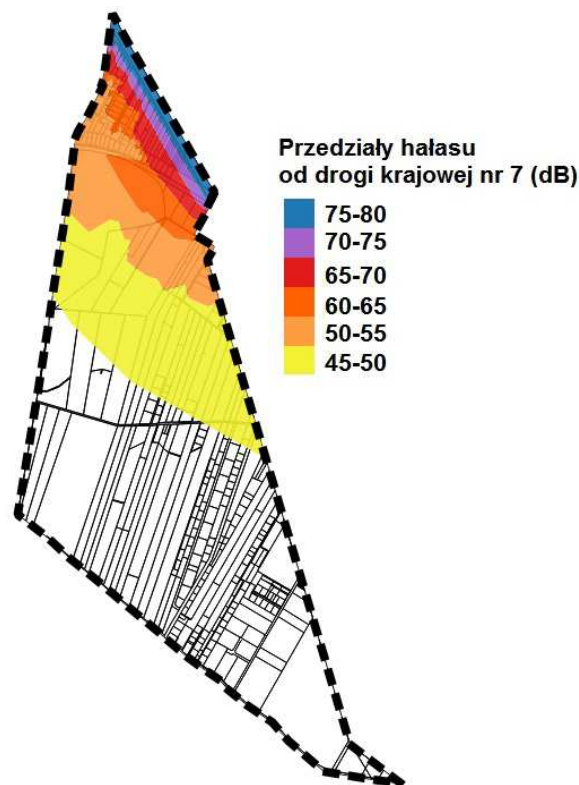
W większości lasy w granicach opracowania związane są z terenami bagiennymi Kampinoskiego Parku Narodowego, co przekłada się na stan gatunkowy. Zarówno zwarte kompleksy leśne, jak i pojedyncze zadrzewienia, w połączeniu ze zbiornikami i ciekami wodnymi tworzą cenne lokalne korytarze ekologiczne, w związku z czym powinny podlegać ochronie.

przyległych). Spadki terenu są nieznaczne i nawet przy wzniesieniu na południu terenu nie przekraczają 3%. Nie stanowią zatem ograniczeń w zagospodarowaniu terenu.

6.3. HAŁAS

W obrębie obszaru objętego planem największym (i w zasadzie jedynym) źródłem hałasu jest droga krajowa nr 7. Zasięg oddziaływania hałasu przedstawia rysunek poniżej.

Rys. 2. Poziom hałasu od drogi krajowej

źródło: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad

Hałas powodowany przez ruch na drodze nierozłącznie związany jest z natężeniem ruchu i innymi parametrami ruchu drogowego, takimi jak prędkość pojazdów. Na terenie opracowania najbardziej narażone na hałas są tereny mieszkaniowe na północy obszaru opracowania. Im dalej od drogi krajowej, tym poziomy hałasu maleją. Znaczne przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu występują w pasie 80 m od drogi krajowej, na terenach w znacznej części zabudowanych zabudową mieszkaniową jednorodzinną. Wzdłuż ul. Kolejowej zlokalizowana jest również pojedyncza zabudowa usługowa. Bliżej ul. Lutza, 180-200 m od drogi krajowej, występuje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinną. W tym rejonie poziom hałasu drogowego mieści się w przedziale 50-55 dB.

Ewentualne uzupełnienia zabudowy powinny być realizowane z uwzględnieniem przekroczonych norm hałasu. W przypadku przebudowy drogi krajowej poziom hałasu będzie uzależniony głównie od zastosowanych technologii oraz lokalizacji ekranów dźwiękochłonnych.

Na przedmiotowym terenie nie zidentyfikowano żadnych innych większych źródeł hałasu.

6.4. GEOTECHNICZNE WARUNKU POSADOWIENIA ZABUDOWY I STOSUNKI WODNE

Szczegółowe zasady ustalania geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych określa Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie

ustalania geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych (Dz. U. Nr 463 z dnia 27 kwietnia 2012 r.). Dane zawarte w dokumentacji geotechnicznej, obejmującej ustalenia geotechnicznych warunków posadowienia obiektu budowlanego służą do bezpiecznego i racjonalnego zaprojektowania i wykonania tego obiektu. Opracowanie dokumentacji geotechnicznej poprzedza opracowanie projektu budowlanego i stanowi podstawę rozwiązań konstrukcyjnych.

W odniesieniu do skali opracowania, rejon charakteryzuje się na ogół dobrymi warunkami budowlanymi. Mogą pojawiać się lokalne utrudnienia budowlane ze względu na występujące w podłożu grunty madowe. Stosunki wodne korzystne na tle gminy, lustro wód gruntowych występuje głębiej niż 2,0 m p.p.t. Stosunki wodne są regulowane poprzez sieć rowów melioracyjnych. W obrębie obszaru objętego planem (w północnej części) występuje wąski pas warunków budowlanych niekorzystnych – obniżenia międzywymowe. W podłożu występują tu namuły i piaski słabozagęszczone, grunty przy powierzchni nienośne, woda gruntowa często na powierzchni lub bardzo płytko pod powierzchnią terenu.

Obszar zakwalifikowany jest w części do strefy wolnej od zagrożeń powodziowych a w części do strefy zagrożeń niewielkich, ewentualnie bardzo płytkich zalewów. Pogorszenie posadowienia budynków może mieć miejsce w przypadku długotrwałego zalania powodziowego lub podtopień. Może to w konsekwencji prowadzić do osiadania podłoża, wypłukiwania w związku z przepływem wody. Nie powinno to natomiast powodować osuwania ziemi ze względu na mało urozmaiconą rzeźbę terenu.

Analizowany obszar należy do strefy wolnej od zagrożeń podtopieniami podczas wezbrań wody w Wiśle.

Warto podkreślić, że istnieje konflikt w kwestii gospodarowania wodami między dyrekcją Kampinoskiego Parku Narodowego a mieszkańcami sąsiednich terenów. Presja urbanizacji na terenie otuliny Parku grozi m.in. przesuszaniem obszaru Parku (a co za tym idzie przesuszanie siedlisk związanych z wysokim poziomem wód, w tym przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000), wzrostem zanieczyszczenia wód, zalewaniem przez wody opadowe terenów zamieszkałych, zwiększonym (szybszym) napływem wód opadowych do zlewni Parku.

Do sposobów eliminacji lub ograniczania ww. zagrożeń i ich skutków należą:

- objęcie planami zagospodarowania przestrzennego terenów sąsiadujących z Parkiem;
- nie rozpraszanie zabudowy na tereny rolne i leśne, realizacja nowej zabudowy w odległości nie mniejszej niż 100 m od granicy głównego kompleksu Parku – obszaru Natura 2000 (poza strefami zurbanizowanymi) i 25 m od innych obszarów leśnych, strefowanie zagęszczenia zabudowy, poczynając od obszarów wolnych od zabudowy i ogrodzeń w bezpośrednim sąsiedztwie Parku, przez zabudowę na dużych działkach ok. 2000-2500 m² i powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 80%, zabudowę na działkach 1000-1500 m² i powierzchni biologicznie czynnej na poziomie min. 60-70%, po zabudowę na działkach mniejszych w obszarach koncentracji zabudowy, aż po strefy usługowe i produkcyjne, najbardziej oddalone od granic Parku, z wykluczeniem inwestycji stanowiących zagrożenie dla przyrody Parku;
- preferowanie budownictwa mieszkaniowego jednorodzinnego o parametrach: maksymalnie 2,5 kondygnacje, wysokość do 12 m;
- Ochrona mozaikowego krajobrazu strefy ochronnej, tj. pól uprawnych, łąk, lasów, zadrzewień, zakrzaczeń, oczek, zbiorników, cieków wodnych itp.;
- Wykluczenie z zabudowy obszarów, gdzie występuje wysoki poziom wód gruntowych (tereny bagienne, łąki, poblizłe cieków wodnych itp.), i terenów zalewowych;
- Ochrona powierzchni chłonnych dla wód opadowych, tworzenie i utrzymanie rowów odwadniających i kanalizacji deszczowej.²

---

² Na podstawie projektu Planu ochrony dla Kampinoskiego Parku Narodowego wraz z planem zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Kampinoska (kod obszaru PLC 140001) pokrywającego się z granicami głównego kompleksu parku, grudzień 2016.

6.4. WALORY KRAJOBRAZU

Obszar opracowania w zachodniej części znajduje się w obrębie Kampinoskiego Parku Narodowego. Przylegająca do niego strefa buforowa z jednej strony ograniczona granicą KPN, a z drugiej – w przybliżeniu – wschodnią granicą planu, w większości leży w Warszawskim Obszarze Chronionego Krajobrazu. Teren ten charakteryzuje się zróżnicowanymi walorami krajobrazowymi. Płaty niewielkich zbiorowisk leśnych oraz siedlisk przyrodniczych występują peryferyjnie w otoczeniu rozproszonej zabudowy i lokalnych dróg. Elementem dysharmonizującym otoczenie jest sieć linii energetycznych oraz wysoce zróżnicowana zabudowa. Ponadto północna część obszaru opracowania wykazuje tendencję silnego zurbanizowania poprzez powiązanie z drogą krajową nr 7 i sąsiadującym miastem Łomianki. Mimo dotychczasowego niewielkiego zainwestowania, środowisko przyrodnicze zostało zdefragmentowane i zubożone pod względem składu florystycznego.

---

6. OCENA STANU ŚRODOWISKA ORAZ ŹRÓDŁA ZAGROZEŃ**6.4. JAKOŚĆ WÓD POWIERZCHNIOWYCH, PODZIEMNYCH**

Za stan czystości wody w Wiśle w głównej mierze odpowiadają zanieczyszczenia wprowadzane do rzeki w rejonie Warszawy (zakłady przemysłowe odprowadzające ścieki technologiczne oraz nieoczyszczone ze względu na deficyt oczyszczalni ścieki komunalne). Bezpośrednie oddziaływania (pogarszanie się poziomu zanieczyszczenia wód Wisły) z terenu gminy Łomianki wpływają w bardzo ograniczonym zakresie.

Na obszarze planu nie występują istotne źródła zanieczyszczeń wód, a to ze względu na brak przemysłu, stosunkowo niewielką liczbę zabudowań, niewielki ruch samochodowy (wyjątek stanowi zwiększone natężenie ruchu na drodze krajowej nr 7, ale brak jest badań potwierdzających, że droga ta jest źródłem zanieczyszczeń wód).

W przypadku rozwoju zabudowy (mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej), do czasu realizacji kanalizacji, kontroli powinny podlegać szczelne zbiorniki bezodpływowe służące przechowywaniu ścieków do czasu ich wywozu do oczyszczalni.

6.5. JAKOŚĆ POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO

Ocenę jakości powietrza na terenie województwa mazowieckiego przeprowadza Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Warszawie. Dopuszczalne wartości zanieczyszczeń w powietrzu określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r., poz. 1031). Wg danych poziom stężeń SO_2 , NO_2 i pyłu zawieszonego w powietrzu nie przekracza wartości dopuszczalnych.

Źródłem zanieczyszczeń powietrza na obszarze objętym planem jest emisja niska oraz liniowa (zwłaszcza od drogi krajowej nr 7 w północnej części analizowanego terenu). Znikoma liczba starych zabudowań zaopatrzonych w piece węglowe oraz ogólnie stosunkowo mała liczba zabudowań powoduje, że niska emisja nie stanowi problemu. Wzrost zanieczyszczenia powietrza może wystąpić w przypadku napływu zanieczyszczonego powietrza z terenów sąsiednich.

6.6. PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE NIEJONIZUJĄCE

Głównym źródłem promieniowania elektromagnetycznego w obrębie obszaru objętego planem jest napowietrzna linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia 110 kV, przebiegająca w południowo-wschodniej części analizowanego terenu. W pasie technologicznym o szerokości 2 x 12 m licząc od osi linii w obie strony obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu terenu. W pasie tym nie są zlokalizowane obiekty stałego lub czasowego pobytu ludzi. Najbliżej położona zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna znajduje się 30 m od osi linii (w środkowo-wschodniej części obszaru opracowania).

6.7. TRANSPORT

Przez niewielki fragment obszaru objętego opracowaniem, przy granicy północno-wschodniej, przebiega droga krajowa nr 7. W północnej i wschodniej części planu przewidziana jest realizacja drogi ekspresowej S7 (dla której przewiduje się rezerwę terenu w planie). Projektowana droga S7 w dużym odgradza obszar objęty planem i ogranicza dostęp do centrum Łomianek oraz do samej drogi S7, do której połączenie będzie następowało przez projektowaną drogę klasy lokalnej (oznaczonej w planie symbolem KDL) oraz poprzez planowany węzeł Kiełpin zlokalizowany w północno-wschodnim rejonie obszaru objętego planem. W granicach planu obsługa komunikacji jest zapewniona przez system dróg klasy dojazdowej (w tym ul. Lutza, Zachodnia, Sierakowska, Ofiar Katynia i Zielona) uzupełniona drogami wewnętrznymi.

Obecna sieć komunikacyjna jest wystarczająca do obsługi istniejącej zabudowy, chociaż w pełni urządzona jest jedynie ul. Konopnicka, której fragment przebiega w północnej części planu. W przypadku rozwoju zgodnego z polityką przestrzenną gminy oraz przede wszystkim w związku z realizacją drogi krajowej S7 konieczna będzie częściowa zmian układu komunikacyjnego wraz z jego uzupełnieniem i modernizacją.

6.8. GOSPODARKA KOMUNALNA

Zamierzenia w zakresie uzyskania docelowych cech zrównoważenia gospodarki komunalnej i budownictwa obejmują m.in.: spełnienie wszystkich wymagań wynikających z przepisów prawa krajowego i regulacji Unii Europejskiej, a także określonych regułami racjonalności i dobrej praktyki gospodarowania, dotyczących stanu infrastruktury technicznej gospodarki komunalnej w zakresie: uzdatniania wody do picia, oczyszczania i odprowadzania ścieków, zagospodarowania odpadów, ograniczania emisji ze spalania w lokalnych kotłowniach, opomiarowanie zużycia wody i ciepła, zmniejszenie strat przesyłowych wody i ciepła, tworzenie bądź utrzymanie ładu przestrzennego w gminie, obejmującego zachowanie właściwych relacji pomiędzy terenami zabudowanymi i terenami otwartymi, zaplanowany, zharmonizowany z krajobrazem kształt architektoniczno - urbanistyczny pojedynczych budynków i ich zespołów, dbałość o czystość i porządek oraz całkowite wyeliminowanie samowoli budowlanej.

Obszar opracowania przewidziany jest do zwodociągowania, natomiast położony jest w większości poza aglomeracją dla nowobudowanej sieci kanalizacyjnej co oznacza, że do czasu zmiany granic aglomeracji ścieki odprowadzane są do zbiorników bezodpływowych. W obszarze objętym planem, podobnie jak w całych Łomiankach, nie przewiduje się zbiorowego zaopatrzenia w ciepło, co oznacza, że zaopatrzenie następuje z urzędzeń indywidualnych.

6.9. OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ

Obszar objęty planem położony jest poza obszarami szczególnego zagrożenia powodziowego. Analizowany teren znajduje się częściowo w strefie zagrożeń niewielkich, ewentualnie bardzo płytkich zalewów (strefa zagrożona bardzo płytkim zalewem powodziowym w przypadku przerwania wału przeciwpowodziowego Wisły w sytuacji ekstremalnie wysokiego stanu wód) oraz częściowo w strefie wolnej od zagrożenia powodziowego (północny i południowy fragment obszaru opracowania).

6.10. OBSZARY NATURALNYCH ZAGROŻEŃ GEOLOGICZNYCH

W obrębie obszaru objętego planem nie występują naturalne zagrożenia geologiczne, w tym obszary osuwania się mas ziemnych.

---

7. STAN ISTNIEJĄCY NA OBSZARACH PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE W MYŚL USTAWY Z DNIA 16 KWIEŚNIA 2004R. O OCHRONIE PRZYRODY OBJĘTYCH PLANEM

W myśl ustawy „o ochronie przyrody” formami ochrony przyrody są:

- **parki narodowe - na omawianym terenie występuje park narodowy;**
- rezerваты przyrody - na omawianym terenie nie występuje rezerwat przyrody;
- parki krajobrazowe - na omawianym terenie nie występują parki krajobrazowe;
- **obszary chronionego krajobrazu - na omawianym terenie występuje obszar chronionego krajobrazu;**
- **obszary Natura 2000 - na omawianym terenie występują obszary Natura 2000,**
- **pomniki przyrody - na omawianym terenie występuje pomnik przyrody**
- stanowiska dokumentacyjne - na omawianym terenie nie występują stanowiska dokumentacyjne;
- użytki ekologiczne - na omawianym terenie nie występują użytki ekologiczne;
- zespoły przyrodniczo-krajobrazowe - na omawianym terenie nie występują zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
- ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów – na omawianym terenie nie występują chronione gatunki, zwierząt, roślin, grzybów.

Stan środowiska obszarów objętych przyrodniczymi formami ochrony został przedstawiony w rozdziale 4. *Ogólna charakterystyka stanu środowiska przyrodniczego* oraz w rozdziale 5. *Ochrona przyrody*.

---

8. CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PROJEKTU MPZP

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Sierakowska Południe” przewiduje tereny o następującym podstawowym przeznaczeniu:

- MN - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- U - tereny zabudowy usługowej;
- US - tereny sportowo rekreacyjne;
- ZN - tereny zieleni objęte formami ochrony przyrody;
- ZL – tereny lasów;
- WS – tereny wód powierzchniowych;
- KDS – tereny dróg publicznych klasy ekspresowej;
- KDL - tereny dróg publicznych klasy lokalnej;
- KDD - tereny dróg publicznych klasy dojazdowej;
- KDW – tereny dróg wewnętrznych;
- KPJ – tereny ciągów pieszych z możliwością dojazdu.

Głównym celem uchwalenia planu jest wprowadzenie ładu przestrzennego oraz ochrona krajobrazu i walorów przyrodniczych analizowanego obszaru (ustalenie znacznych obszarów jako tereny zieleni z zakazem zabudowy). Realizacja celu zostanie osiągnięta przede wszystkim przez zapewnienie rezerw pod harmonijny rozwój układu drogowego oraz powstrzymanie tendencji rozpraszania zabudowy realizowanej na podstawie decyzji o warunkach zabudowy. Plan uwzględni realizację inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym – drogi ekspresowej S7.

Zakres ustaleń planu jest zgodny z zakresem określonym w art. 15 ust 2 i 3 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

---

9. POTENCJALNE ZMIANY W ŚRODOWISKU PRZY DOTYCHCZASOWYM UŻYTKOWANIU (WARIANT ZEROWY)

Główne cele uchwalenia planu miejscowego to m.in. ochrona walorów środowiska przyrodniczego w granicach ustalonych form ochrony przyrody, stworzenie warunków do harmonijnego rozwoju strefy ekstensywnego osadnictwa, w tym stworzenie rezerw pod rozwój układu drogowego i systemów infrastruktury technicznej. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu planu przy jednoczesnym wydawaniu decyzji o warunkach zabudowy to:

- rozpraszanie się zabudowy, bez uwzględniania rezerw pod rozwój układu drogowego,

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „SIERAKOWSKA POŁUDNIE”

- nadmierna antropopresja w granicach form ochrony przyrody oraz w ich bezpośrednim sąsiedztwie;
- defragmentacja kompleksów użytków rolnych.

Analizując wydane decyzje o warunkach zabudowy można stwierdzić, że nie zabezpieczają one w wystarczający sposób poszczególnych komponentów środowiska (w tym obszarów chronionych) przed niepożądanymi oddziaływaniami wynikającymi z realizacji inwestycji. Odległości zabudowy od Kampinoskiego Parku Narodowego, lasów czy wód powierzchniowych są zdecydowanie mniejsze (lub nie są w ogóle wyznaczone) niż w projekcie przedmiotowego planu. Przykładowo odległość zabudowy od KPN w miejscowym planie wynosi 50 m, a w decyzji o warunkach zabudowy 10 m, odległość zabudowy od wód powierzchniowych w miejscowym planie wynosi 20 m, a w decyzji 3m. Odległości zabudowy od lasów w decyzjach nie są praktycznie wyznaczone. W miejscowym planie wynoszą one 12 m. Ponadto ważnym aspektem w kontekście ochrony Parku jest zachowanie w planie strefy przejściowej (ekotonowej) w bezpośrednim jego sąsiedztwie. Nie bierze się jej jednak pod uwagę przy wydawaniu decyzji o warunkach zabudowy.

Podsumowując urbanizacja terenu przebiega często niezgodnie z polityką przestrzenną przyjętą w obowiązującym Studium i w projekcie Planu ochrony KPN. Politykę tę przedstawiono w rozdziale 2 i 6.4.

10. PROGNOZOWANY WPŁYW REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA

Projekt planu uwzględni lokalizację inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym – drogę krajową klasy ekspresowej S7 i wprowadza przeznaczenie rezerw terenu KDS1 i KDS2. Przeznaczenie podstawowe dla ww. terenów to projektowana droga publiczna klasy ekspresowej, a uzupełniające – urządzenia infrastruktury technicznej. Minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej wynosi 10%. Dostęp z obszaru objętego planem do drogi ekspresowej planowany jest za pośrednictwem projektowanej drogi lokalnej KDL i planowanego węzła Kiełpin zlokalizowanego w północno-wschodnim rejonie obszaru objętego planem.

Jest to główny element ustaleń planu, który można oceniać pod kątem wystąpienia istotnego oddziaływania na środowisko w przypadku realizacji inwestycji. Obecnie przedmiotowa inwestycja drogowa jest na etapie uzyskiwania decyzji środowiskowej.

Istotną zmianą, która nastąpi w wyniku realizacji ustaleń planu jest przekształcenie terenów otwartych (położonych w najbliższym sąsiedztwie KPN) na tereny zurbanizowane - z różnymi formami zabudowy, układem ulic i infrastrukturą techniczną. Mowa tu o zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowie usługowej i terenach sportowo rekreacyjnych.

Ocenie poddano również realizację i eksploatację projektowanej kablowej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110 kV.

Poniżej w tabelach przedstawiono prognozowane oddziaływania ww. ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska.

Tab. 1. Oddziaływanie inwestycji drogowej (KDS – tereny dróg publicznych klasy ekspresowej) na poszczególne komponenty środowiska

etap realizacji inwestycji drogowej (głównie oddziaływania chwilowe i krótkoterminowe)		
lp.	elementy środowiska	sposób oddziaływania
1	Fauna, flora (różnorodność biologiczna)	Płoszenie zwierząt wywołane hałasem i obecnością ludzi, pojazdów i maszyn, ograniczanie powierzchni obszarów do żerowania i rozrodu, przerwanie szlaków migracji. Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, trwała likwidacja zbiorowisk w ciągu pasa drogowego. Grunty zostaną wyłączone spod użytkowania rolniczego i leśnego (realizacja inwestycji drogowej będzie wymagała wycinki lasów). Niezbędne będzie usunięcie zadrzewień śródpolnych rosnących na trasie przebiegu drogi. W obrębie obszaru objętego planem występują siedliska chronione, wymienione w punkcie 5. Są one jednak zlokalizowane poza terenami przeznaczonymi pod realizację drogi. W związku z tym nie prognozuje się bezpośrednich oddziaływań realizacji drogi na

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „SIERAKOWSKA POŁUDNIE”

		siedliska chronione. Ewentualne oddziaływanie na siedlisko łągi jesionowo - olszowego 91E0-3 (oddalonego o ok. 170 m na zachód) może wynikać ze zmiany stosunków wodnych podczas realizacji inwestycji. Na obecnym etapie nie jest znana technologia prac budowlanych. Szczegółowe skutki realizacji drogi oceniane są w raporcie oddziaływania inwestycji na środowisko. W obrębie obszaru objętego planem występuje stanowisko rośliny chronionej – widłaka jałowcowatego <i>Lycopodium annotinum</i> . Nie przewiduje się jednak oddziaływań realizacji drogi ekspresowej na ten gatunek z uwagi na to, że jego stanowisko znajduje się na terenie leśnym w Kampinoskim parku Narodowym – daleko poza zasięgiem planowanej inwestycji (przeznaczenie terenu w planie – ZL1). W przypadku identyfikacji gatunku chronionego na etapie realizacji inwestycji i konieczności zniszczenia siedliska, wymagane jest uzyskanie pozwolenia na odstąpienie od zakazów wymienionych w art. 51 i art. 52 ustawy o ochronie przyrody.
2	Gleba, powierzchnia ziemi	Przekształcenia struktury glebowej i powierzchni ziemi są przewidywane głównie na etapie realizacji inwestycji. Są to oddziaływania stałe, ale nie pogłębiające się. Nastąpi wyłączenie gruntu z użytkowania rolniczego oraz leśnego. Zagęszczenie gleby na skutek ruchu ciężkich pojazdów, przemieszczanie mas ziemi, tworzenie nasypów i wykopów. Realizacja inwestycji będzie wiązała się z przemieszczaniem znacznych ilości mas ziemnych oraz znacznym przekształceniem ukształtowania terenu.
3	Wody powierzchniowe i podziemne	Potencjalne zanieczyszczenia wody na skutek wycieków ropopochodnych, spływów deszczowych i roztopowych powiązanych z wypłukiwaniem zanieczyszczeń z terenu budowy i jego zaplecza.
4	Krajobraz	Na etapie realizacji przedsięwzięcia zmiany w lokalnym krajobrazie będą związane głównie z organizacją zaplecza budowlanego, miejsca składowania materiałów budowlanych, wykonywaniem wykopów.
5	Powietrze atmosferyczne	Wzrost zapylenia powietrza w wyniku ruchu maszyn budowlanych oraz pylenia materiałów służących do budowy. Najbardziej odczuwalne pogorszenie się stanu powietrza atmosferycznego będzie miało miejsce poza obszarem objętym planem – na wschód od planowanej drogi (z racji przewagi wiatrów zachodnich).
6	Klimat	W czasie realizacji inwestycji drogowej nie przewiduje się istotnych zmian klimatu.
7	Klimat akustyczny	Emisja hałasu przez maszyny budowlane i ruch samochodów ciężarowych.
8	Ludzie	Podczas realizacji inwestycji można spodziewać się negatywnych oddziaływań na ludzi takich jak: wzmożony hałas, wibracje i zapylenie powietrza - mogące być odczuwalne przez najbliższych mieszkańców, również na obszarze poza granicą opracowania – na wschód od planowanej drogi. Będą one stanowić oddziaływania krótkoterminowe i odwracalne. W celu uniknięcia i ograniczenia różnych oddziaływań, inwestycja powinna być realizowana z zachowaniem wszelkich wymogów ochrony środowiska oraz z zachowaniem czystości i porządku na terenie nieruchomości, a także zgodnie z zasadami BHP.
9	Zasoby naturalne	Brak oddziaływań z uwagi na to, że na przedmiotowym terenie oraz w jego najbliższym sąsiedztwie nie występują zasoby naturalne w postaci złóż kopalin.
10	Dobra materialne	Realizacja inwestycji drogowej będzie wymagała rozbioru kilku budynków znajdujących się na trasie przebiegu planowanej drogi.
11	Zabytki	Brak oddziaływań z uwagi na to, że w obrębie obszaru przeznaczonego pod drogę oraz w jego najbliższym sąsiedztwie nie występują obiekty zabytkowe ani inne obiekty dziedzictwa kulturowego.
etap eksploatacji inwestycji drogowej (głównie oddziaływania długoterminowe i stałe)		
lp.	elementy środowiska	sposób oddziaływania
1	Fauna, flora (różnorodność biologiczna)	Tworzenie barier migracyjnych; podwyższona śmiertelność/zmniejszenie liczebności populacji (śmiertelne kolizje zwierząt z jadącymi samochodami); płoszenie zwierząt (hałas, światło, wibracje). Defragmentacja siedlisk, zmiany w bioróżnorodności (wzrost udziału zbiorowisk syntropijnych i ruderalnych), wprowadzanie sztucznych nasadzeń liniowych, zmiany w siedliskach (zmiany struktury gleby oraz jej składu chemicznego i biologicznego, zmiana stosunków wodnych).
2	Gleba, powierzchnia	Lokalne pogorszenie własności retencyjnych i filtracyjnych gruntu, zanieczyszczenie gleby,

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „SIERAKOWSKA POŁUDNIE”

	ziemi	zmiany struktury gleby oraz jej składu chemicznego i biologicznego. W zależności od ukształtowania terenu i budowy geologicznej może wystąpić zjawisko erozji gleb. W pasie drogowym degradacja powierzchni ziemi.
3	Wody powierzchniowe i podziemne	Zanieczyszczenia z rozchlapywania, spływów deszczowych i roztopowych z nawierzchni drogi oraz zrzuty niebezpiecznych dla środowiska substancji w przypadku poważnej awarii. Zanieczyszczenia te poprzez infiltrację mogą następnie przedostawać się do wód gruntowych oraz w głębszych. Głównymi zanieczyszczeniami zawartymi w ściekach opadowych z dróg (w warunkach normalnej- bezawaryjnej eksploatacji) są: zawiesiny ogólne, specyficzne mikrozanieczyszczenia organiczne (węglowodory alifatyczne i aromatyczne oraz WWA) – zanieczyszczenia ropopochodne, metale ciężkie, chlorki, stosowane do zimowego utrzymania dróg. Lokalne zaburzenia stosunków wodnych (w tym podtopienia i przesuszenia). Lokalnie pogorszeniu ulegną własności retencyjne i filtracyjne gruntu co może mieć wpływ na zmiany poziomu wód gruntowych.
4	Krajobraz	Radykalna zmiana krajobrazu z rolno-leśnego na kulturowy z dominującym udziałem budowli technicznych. Nastąpi utworzenie nowej liniowej struktury krajobrazowej.
5	Powietrze atmosferyczne	Wzrost poziomu zanieczyszczenia powietrza pochodzącego ze spalin samochodowych (przede wszystkim tlenki węgla, siarki i azotu, węglowodory alifatyczne, aromatyczne i policykliczne, cząstki stałe).
6	Klimat	Zmiana topoklimatu (na mikroklimat wpływa zajęcie terenu i zmiany pokrycia powierzchni ziemi, zmiany w retencji i własności filtracyjne gruntu).
7	Klimat akustyczny	Podwyższenie poziomu hałasu (zakres oddziaływania będzie zależny od zastosowanych urządzeń do ochrony przed hałasem). Klimat akustyczny pogorszy się również na obszarze w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru objętego planem – na wschód od planowanej drogi ekspresowej. Projekt planu reguluje kwestie dopuszczalnych poziomów hałasu określonych w przepisach odrębnych.
8	Ludzie	Eksploatacja inwestycji drogowej może skutkować negatywnym oddziaływaniem na ludzi. Do tego oddziaływania zalicza się hałas, wibracje i zanieczyszczenie powietrza. Szczególnie narażone są tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej MN2, MN3, MN4, MN5, MN7, MN9 oraz tereny zabudowy mieszkaniowej w sąsiedztwie obszaru objętego planem – na wschód od planowanej drogi.
9	Zasoby naturalne	Brak oddziaływań z uwagi na to, że na przedmiotowym terenie oraz w jego najbliższym sąsiedztwie nie występują zasoby naturalne w postaci złóż kopalin.
10	Dobra materialne	Inwestycja drogowa może przyczynić się do ogólnego wzrostu funkcjonalności i użyteczności okolicznych terenów. Należy przypuszczać, że poprzez realizację inwestycji nastąpi ożywienie społeczno-gospodarcze okolicznych terenów. Obniżenie wartości nieruchomości może nastąpić jedynie w stosunku do działek zlokalizowanych bezpośrednio przy pasie drogowym.
11	Zabytki	Brak oddziaływań z uwagi na to, że w obrębie obszaru przeznaczanego pod drogę oraz w jego najbliższym sąsiedztwie nie występują obiekty zabytkowe ani inne obiekty dziedzictwa kulturowego.

lp.	typ oddziaływań	etap budowy drogi	etap eksploatacji drogi
1.	Bezpośrednie	Planowana droga ekspresowa S7 zlokalizowana jest częściowo w obrębie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (strefa zwykła). Radykalna zmiana krajobrazu na strukturę liniową. Niezbędna wycinka drzew z terenów leśnych na trasie przebiegu drogi. Siedliska chronione znajdują się poza zasięgiem bezpośredniego oddziaływania.	Planowana droga ekspresowa S7 zlokalizowana jest częściowo w obrębie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (strefa zwykła). Siedliska chronione znajdują się poza zasięgiem bezpośredniego oddziaływania. Nie przewiduje się degradacji cennych przyrodniczo terenów (oprócz lasów). Hałas i wibracje mogą oddziaływać na ludzi i zwierzęta. Lokalnie może nastąpić zniekształcenie struktury gleby oraz zanieczyszczenie gleby, wód powietrza.
2.	Pośrednie	Utrudnienie swobodnej migracji gatunków.	Utrudnienie swobodnej migracji gatunków. Dla zminimalizowania negatywnego wpływu realizacji

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „SIERAKOWSKA POŁUDNIE”

			inwestycji drogowej na swobodne przemieszczanie się zwierząt w projekcie drogi ekspresowej zostały uwzględnione przejścia dla zwierząt, w tym w obrębie obszaru objętego planem: przejście dla płazów (km 11 + 525,00) oraz przejście dla małych zwierząt (km 12 + 750,00).
3.	Wtórne	Brak znaczących oddziaływań. Lokalnie może wystąpić zmiana stosunków wodnych, zanieczyszczenie wód podziemnych, gleby i powietrza na terenach sąsiednich.	Brak znaczących oddziaływań. Lokalnie może wystąpić zmiana stosunków wodnych, zanieczyszczenie wód podziemnych (w sytuacjach wyjątkowych, np. w efekcie wystąpienia poważnej awarii), gleby i powietrza na terenach sąsiednich.
4.	Skumulowane	Brak znaczących oddziaływań. Nie przewiduje się, aby obecne zmiany środowiska oraz zmiany wynikające z ustaleń planu wpłynęły na kumulowanie się oddziaływań związanych z budową drogi.	Brak znaczących oddziaływań. Nie przewiduje się, aby obecne zmiany środowiska oraz zmiany wynikające z ustaleń planu wpłynęły na kumulowanie się oddziaływań związanych z użytkowaniem drogi.

Podsumowanie:

Podsumowując realizacja planowanej drogi klasy ekspresowej (KDS) będzie istotnie oddziaływać na środowisko przyrodnicze obszaru planu jak i na tereny sąsiednie, przy czym w zależności od komponentu przyrody oddziaływania te będą miały różną siłę, a ich skutki w różnym stopniu będzie można minimalizować lub kompensować. Trwałe zmiany będą dotyczyły w szczególności krajobrazu, ze względu na istotne zmiany zarówno komponentów abiotycznych (ukształtowanie terenu) jaki i biotycznych – zmiany w szacie roślinnej. Istotnemu oddziaływaniu zostanie poddany świat zwierzęcy (ograniczenie migracji, miejsc żerowania i lęgu). Trwale pogorszą się parametry powietrza atmosferycznego oraz klimat akustyczny.

Należy zaznaczyć, że przedmiotowa inwestycja drogowa jest na etapie uzyskiwania decyzji środowiskowej, a dokumentem przedstawiającym w sposób szczegółowy wpływ realizacji przedsięwzięcia na poszczególne komponenty środowiska, w tym na ludzi, jest raport oddziaływania inwestycji na środowisko.

Tab. 2. Oddziaływanie kablowej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 110 kV na poszczególne komponenty środowiska

etap realizacji linii elektroenergetycznej (głównie oddziaływania chwilowe i krótkoterminowe)		
lp.	elementy środowiska	sposób oddziaływania
1	Fauna, flora (różnorodność biologiczna)	<p>Płoszenie zwierząt wywołane hałasem i obecnością ludzi, pojazdów i maszyn (oddziaływanie chwilowe i odwracalne).</p> <p>Realizacja linii kablowej wiąże się z trwałą likwidacją zbiorowisk roślinnych wzdłuż przebiegu całej trasy. W obszarze objętym planem projektowana linia kablowa przebiega w większej części w ciągu istniejącego układu komunikacyjnego. W związku z tym nie przewiduje się znaczącej ingerencji w szatę roślinną. Wycinki drzew i krzewów będzie wymagał z pewnością odcinek w układzie południkowym, wzdłuż granicy Kampinoskiego Parku Narodowego (w obrębie projektowanej drogi klasy lokalnej KDL). Możliwe, że realizacja linii będzie wymagała wycinki drzew i krzewów jeszcze w innych miejscach jej przebiegu, niemniej jednak na tym etapie nie są znane szczegóły dotyczące technologii robót, w tym szerokość zajętego pod inwestycję pasa terenu.</p> <p>W obrębie przedmiotowego terenu występują siedliska chronione, wymienione w punkcie 4. Są one jednak zlokalizowane poza trasą projektowanej linii elektroenergetycznej. W związku z tym nie prognozuje się oddziaływań realizacji inwestycji na siedliska chronione. Podobnie nie przewiduje się oddziaływań na stanowisko roślin chronionych (widłaka jałowcowatego), znajdującego się daleko poza zasięgiem przedmiotowego przedsięwzięcia. W przypadku identyfikacji gatunku chronionego na etapie realizacji inwestycji i konieczności zniszczenia siedliska, wymagane jest uzyskanie pozwolenia na odstąpienie od zakazów wymienionych w art. 51 i art. 52 ustawy o ochronie przyrody.</p>
2	Gleba, powierzchnia ziemi	Przekształcenia pierwotnej struktury glebowej i powierzchni ziemi są przewidywane głównie na etapie realizacji inwestycji. Są to oddziaływania stałe, ale nie pogłębiające się. Nastąpi zajęcie terenu w pasie o danej szerokości wzdłuż całej trasy linii kablowej.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „SIERAKOWSKA POŁUDNIE”

		W obszarze objętym planem projektowana linia kablowa przebiega w większej części w ciągu istniejącego układu komunikacyjnego. W związku z tym ingerencja w pierwotną strukturę gleby będzie stosunkowo niewielka – na odcinku projektowanej drogi KDL linia przebiega w układzie południkowym przez zadrzewienie, wzdłuż granicy Kampinoskiego Parku Narodowego.
3	Wody powierzchniowe i podziemne	Potencjalne zanieczyszczenia wód na skutek wycieków ropopochodnych, spływów deszczowych i roztopowych powiązanych z wyłukiwaniem zanieczyszczeń z terenu budowy i jego zaplecza.
4	Krajobraz	Na etapie realizacji przedsięwzięcia zmiany w lokalnym krajobrazie będą związane głównie z organizacją zaplecza budowlanego, miejsca składowania materiałów, wykonywaniem wykopów.
5	Powietrze atmosferyczne	Brak znaczących oddziaływań.
6	Klimat	Brak oddziaływań.
7	Klimat akustyczny	Emisja hałasu w trakcie wykonywania wykopów (przez maszyny budowlane i ruch samochodów ciężarowych).
8	Ludzie	Podczas realizacji inwestycji można spodziewać się wystąpienia nieznacznych uciążliwości w postaci głównie wzmożonego hałasu i wibracji podczas wykonywania wykopów i montażu linii. Będą one stanowić oddziaływania chwilowe i odwracalne. Oddziaływania te będą odczuwalne dla niewielkiej liczby mieszkańców okolic ul. Doktora Jerzego Lutza (około dziesięciu domów jednorodzinnych). W celu uniknięcia i ograniczenia różnych oddziaływań, inwestycja powinna być realizowana z zachowaniem wszelkich wymogów ochrony środowiska oraz z zachowaniem czystości i porządku na terenie nieruchomości, a także zgodnie z zasadami BHP.
9	Zasoby naturalne	Brak oddziaływań z uwagi na to, że na przedmiotowym terenie oraz w jego najbliższym sąsiedztwie nie występują zasoby naturalne w postaci złóż kopalin.
10	Dobra materialne	Brak oddziaływań.
11	Zabytki	Brak oddziaływań z uwagi na to, że w rejonie inwestycji nie występują obiekty zabytkowe ani inne obiekty dziedzictwa kulturowego.
etap eksploatacji linii elektroenergetycznej (głównie oddziaływania długoterminowe i stałe)		
lp.	elementy środowiska	sposób oddziaływania
1	Fauna, flora (różnorodność biologiczna)	Eksploatacja kablowej linii elektroenergetycznej wiąże się z koniecznością dostępu wzdłuż całej długości trasy linii, w związku z tym wyklucza się zadrzewianie tej trasy. Niemniej jednak w obszarze objętym planem nie byłoby to nawet możliwe z uwagi na to, że trasa linii przebiega w obrębie istniejących bądź projektowanych dróg. W związku z tym zubożenie szaty roślinnej na przebiegu linii będzie miało skutek nieodwracalny.
2	Gleba, powierzchnia ziemi	Ryzyko zanieczyszczenia wód i gleby ewentualnymi wyciekami syciw kablowych lub olejów chłodzących (zależnie od zastosowanych technologii), ale jest to sytuacja hipotetyczna, mało prawdopodobna. Ewentualne wykopy w celu przeprowadzenia napraw kabli (konieczność dostępu wzdłuż całej długości trasy linii, konieczność wydrzewienia wzdłuż trasy linii).
3	Wody powierzchniowe i podziemne	Ryzyko zanieczyszczenia wód i gleby ewentualnymi wyciekami syciw kablowych lub olejów chłodzących (zależnie od zastosowanych technologii), ale jest to sytuacja hipotetyczna, mało prawdopodobna.
4	Krajobraz	Kablowa linia elektroenergetyczna nie wywołuje znaczącego wpływu na krajobraz (brak konstrukcji słupów). To jest jej największa przewaga nad linią napowietrzną w aspekcie wizualno-estetycznym. Lokalne zmiany w krajobrazie mogą polegać na niezbędnej wycinie drzew i krzewów na trasie przebiegu linii. Elementami widocznymi w krajobrazie mogą być miejsca połączeń odcinków kabla, studzienki kablowe itp. (zależnie od zastosowanych technologii).
5	Powietrze atmosferyczne	Brak znaczących oddziaływań.
6	Klimat	Brak oddziaływań.
7	Klimat akustyczny	Poziom hałasu zależy od zastosowanych technologii (na tym etapie trudny do oszacowania). Hałas może pochodzić np. od stacji chłodzących kabli.
8	Ludzie	Kable linii elektroenergetycznej emitują pole magnetyczne. W związku z tym istnieje

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „SIERAKOWSKA POŁUDNIE”

		konieczność monitorowania wartości występującego wokół linii pola magnetycznego, zwłaszcza w rejonie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej przy ul. Doktora Jerzego Lutza. Niemniej jednak obecne technologie spełniają wymogi obowiązujących przepisów w zakresie ochrony przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych i w sąsiedztwie, zarówno linii napowietrznych, jak i kablowych, nie rejestruje się pól magnetycznych, których natężenie przekracza poziom dopuszczalny.
9	Zasoby naturalne	Brak oddziaływań z uwagi na to, że na przedmiotowym terenie oraz w jego najbliższym sąsiedztwie nie występują zasoby naturalne w postaci złóż kopalin.
10	Dobra materialne	Brak oddziaływań.
11	Zabytki	Brak oddziaływań z uwagi na to, że w rejonie inwestycji nie występują obiekty zabytkowe ani inne obiekty dziedzictwa kulturowego.

lp.	typ oddziaływań	etap budowy linii elektroenergetycznej	etap eksploatacji linii elektroenergetycznej
1.	Bezpośrednie	Emisja hałasu w trakcie wykonywania wykopów i montażu linii. Trwałe przekształcenie struktury gleby. Niezbędna wydrzewienie terenu w ciągu przebiegu linii. Inwestycja planowana jest częściowo w obrębie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (strefa ochrony urbanistycznej).	Wytwarzanie przez linię kablową pola magnetycznego. Oddziaływanie na krajobraz praktycznie nie występuje.
2.	Pośrednie	Brak oddziaływań.	Brak oddziaływań.
3.	Wtórne	Brak oddziaływań.	Brak oddziaływań.
4.	Skumulowane	Brak oddziaływań.	Brak oddziaływań.

Podsumowanie:

Podsumowując realizacja kablowej linii wysokiego napięcia 110 kV nie powinna znacząco wpłynąć na środowisko obszaru objętego planem, w tym ludzi. Trasa linii biegnie w większej części w obrębie istniejącego bądź projektowanego układu komunikacyjnego. Ingerencja w szatę roślinną nie będzie znacząca – wydrzewienia będzie wymagał odcinek przeznaczony pod drogę klasy lokalnej (KDL). Można stwierdzić, że bezpośrednie skutki realizacji przedmiotowej linii wynikałyby również z realizacji głównych ustaleń projektu planu, tj. głównie projektowanych dróg. Realizacja kablowej linii elektroenergetycznej nie wiąże się ze znaczną ingerencją inwestycji w krajobraz. Eksploatacja linii wiąże się z emitowaniem pola magnetycznego, ale nie zakłada się przekroczeń jego wartości dopuszczalnych.

Tab. 3. Oddziaływanie zabudowy projektowanej w planie: MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, U – tereny zabudowy usługowej, US – tereny sportowo rekreacyjne – na poszczególne komponenty środowiska

etap realizacji zabudowy (głównie oddziaływania chwilowe i krótkoterminowe)		
lp.	elementy środowiska	sposób oddziaływania
1	Fauna, flora (różnorodność biologiczna)	Ograniczenie migracji, miejsc lęgu i żerowania, płoszenie zwierząt. Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, likwidacja zbiorowisk na terenie placu budowy (usuwanie zadrzewień śródpolnych). Niemniej jednak projekt planu wprowadza wysoki udział powierzchni biologicznie czynnej, w związku z czym zapewnia pozostawienie niezabudowanych przestrzeni przyrodniczych o nienaruszonej powierzchni terenu. Ponadto projekt planu wprowadza ochronę wybranych obszarów zadrzewień, w których nakazuje zachować istniejące zadrzewienia wraz z podszytem i runem, a usuwanie pojedynczych drzew i krzewów dopuszcza wyłącznie w ramach zabiegów pielęgnacyjnych. Warto podkreślić, że projekt planu zachowuje w dotychczasowym użytkowaniu strefy ekotonowe lasów, w tym lasów w obrębie Kampinoskiego Parku Narodowego, wprowadzając tam w większości przeznaczenie terenu na zieleni objętą formami ochrony

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „SIERAKOWSKA POŁUDNIE”

		<p>przyrody (ZN). Plan nie przewiduje wycinki lasów (zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne) z uwagi na realizację planowanej zabudowy.</p> <p>W obrębie przedmiotowego terenu występują siedliska chronione, wymienione w punkcie 5. Są one jednak w większości zlokalizowane poza terenami przeznaczonymi pod zabudowę. Siedlisko 6510 jest jedynym siedliskiem zagrożonym zniszczeniem w wyniku realizacji ustaleń projektu planu. W obrębie przedmiotowego siedliska projektuje się bowiem zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (MN3). Zaleca się zachowanie siedliska i wprowadzanie zabudowy poza jego zasięgiem. Siedliska 9170 i 91E0-3 nie powinny ulec przekształceniom z uwagi na to, że plan chroni je przez wprowadzenie przeznaczenia terenów na cele leśne i zieleni (ZL, ZN). Większa powierzchnia tych siedlisk znajduje się w obrębie Kampinoskiego Parku Narodowego i obszaru Natura 2000 Puszcza Kampinowska. Część łągów olszowo-jesionowych (91E0-3) położona jest poza Parkiem, w sąsiedztwie projektowanego zainwestowania (US2 i MN3). W związku z tym zaleca się szczególną ochronę warunków siedliskowych w tym rejonie, a zwłaszcza warunków wodnych. Wszelkie zmiany poziomu wód gruntowych prowadzą do zniszczenia siedliska i zmiany składu gatunkowego drzewostanów.</p> <p>W obrębie obszaru objętego planem występuje stanowisko rośliny chronionej – widłaka jałowcowatego <i>Lycopodium annotinum</i>. Nie przewiduje się jednak oddziaływań realizacji zabudowy na ten gatunek z uwagi na to, że jego stanowisko znajduje się na terenie leśnym w Kampinoskim parku Narodowym – poza zasięgiem planowanych inwestycji (przeznaczenie terenu w planie – ZL1). W przypadku identyfikacji gatunku chronionego na etapie realizacji inwestycji i konieczności zniszczenia siedliska, wymagane jest uzyskanie pozwolenia na odstąpienie od zakazów wymienionych w art. 51 i art. 52 ustawy o ochronie przyrody.</p>
2	Gleba, powierzchnia ziemi	<p>Przekształcenia struktury glebowej i powierzchni ziemi są przewidywane głównie na etapie realizacji inwestycji. Są to oddziaływania stałe, ale nie pogłębiające się. W obrębie obszaru inwestycji okres realizacji przedsięwzięcia charakteryzować się będzie przejściową zmianą ukształtowania terenu, związaną z wykonywaniem wykopów pod posadowienie budynków. Wiązać się to może z przejściową zmianą kierunku spływu wód opadowych. Realizacja tego typu inwestycji w niewielkim stopniu, choć w sposób trwały, ingeruje w powierzchnię ziemi. Oznacza to, że realizacja przedsięwzięć nie będzie związana z prowadzeniem prac ziemnych mających na celu wykonywanie głębokich wykopów oraz przemieszczaniem znacznych ilości mas ziemnych.</p> <p>Wykopy związane z fundamentowaniem powodują powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować. Realizacja funkcji dopuszczającej zabudowę kubaturową na danym terenie spowoduje usunięcie pokrywy glebowej i zastąpienie jej gruntem antropogenicznym. Przekształcenia powierzchni ziemi i gleby będą dotyczyły przede wszystkim zmiany struktury gleby, poprzez jej zagęszczenie, zmniejszenie uwilgotnienia oraz utrudnienia migracji tlenu (pod budynkami nastąpi unieczynnienie gleby).</p> <p>Zmian antropogenicznych gleby nie przewiduje się na terenach przeznaczonych w projekcie planu na zieleni i tereny leśne.</p> <p>W obrębie obszaru opracowania nie występują grunty rolne klas I-III, a nowe zainwestowanie nie spowoduje wyłączenia terenów z użytkowania rolniczego, gdyż grunty te są w większości odłogowane.</p> <p>Projekt planu zachowuje znaczną powierzchnię biologicznie czynną, w związku z tym należy spodziewać się znacznych przekształceń gleb i powierzchni ziemi.</p>
3	Wody powierzchniowe i podziemne	<p>Zagrożenie zanieczyszczeniem ze strony indywidualnych ujęć wody realizowanych na czas budowy oraz eksploatowanych do czasu podłączenia zabudowy do wodociągu.</p> <p>Negatywne oddziaływania o charakterze lokalnym i czasowym mogą wystąpić głównie na etapie prowadzenia robót budowlanych, związanych z posadowieniem budynków, obejmujących między innymi wykonanie wykopów lub umieszczenia w podłożu elementów obniżających przepuszczalność gruntu. Podjęcie tego rodzaju prac może się wiązać z czasowym obniżeniem zwierciadła wód gruntowych, a także lokalnym ograniczeniem zdolności infiltracyjnych. Zmiany te będą miały charakter krótkotrwały i ustąpią po zaprzestaniu prowadzenia działań w tym zakresie.</p> <p>Plan uwzględnia położenie analizowanego terenu w obrębie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 222 oraz Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 215 A i wprowadza <u>stosowne nakazy w celu ochrony wód powierzchniowych i podziemnych, mające na celu</u></p>

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „SIERAKOWSKA POŁUDNIE”

		<u>eliminację negatywnego wpływu realizacji inwestycji na te wody (opisane w rozdziale 13).</u> Bezpośredniego wpływu na wody powierzchniowe w obrębie obszaru objętego planem nie przewiduje się. Z ustaleń projektu planu wynika, że zabudowa nie jest planowana w bezpośrednim sąsiedztwie cieków i zbiorników wodnych. W związku z czym istnieje małe prawdopodobieństwo zanieczyszczenia wód ze spływu powierzchniowego. Zaleca się niezmiianie stosunków wodnych w obszarze objętym planem, a zwłaszcza w rejonie występowania chronionych siedlisk przyrodniczych.
4	Krajobraz	Na etapie realizacji przedsięwzięć zmiany w lokalnym krajobrazie będą związane głównie z organizacją zaplecza budowlanego, miejsca składowania materiałów budowlanych, wykonywaniem wykopów.
5	Powietrze atmosferyczne	Przy prawidłowym prowadzeniu budowy nie przewiduje się znaczących oddziaływań.
6	Klimat	W wyniku realizacji funkcji przyjętych w projekcie planu nie przewiduje się istotnych zmian klimatu.
7	Klimat akustyczny	Przy prawidłowym prowadzeniu budowy nie wystąpi odczuwalne pogorszenie się klimatu akustycznego lub wystąpi sporadycznie. Nie przewiduje się realizacji wielu przedsięwzięć jednocześnie w obrębie jednego terenu, w związku z tym należy wykluczyć oddziaływanie skumulowane.
8	Ludzie	Realizacja planowanych inwestycji, z racji ich charakteru i niewielkiej skali, a także rozłożenia tych inwestycji w czasie, nie powinna skutkować negatywnym oddziaływaniem na ludzi. Ewentualny wzmożony hałas, wibracje i zapylenie powietrza, mogące być odczuwalne przez najbliższych mieszkańców, będą stanowić oddziaływania sporadyczne, chwilowe i odwracalne. W celu uniknięcia i ograniczenia różnych oddziaływań, inwestycja powinna być realizowana z zachowaniem wszelkich wymogów ochrony środowiska oraz z zachowaniem czystości i porządku na terenie nieruchomości, a także zgodnie z zasadami BHP.
9	Zasoby naturalne	Brak oddziaływań z uwagi na to, że na przedmiotowym terenie oraz w jego najbliższym sąsiedztwie nie występują zasoby naturalne w postaci złóż kopalin.
10	Dobra materialne	W projekcie planu nie przewiduje się realizacji inwestycji, które mogłyby zagrozić dobrom materialnym.
11	Zabytki	Fragment terenu US1 położony jest w granicach strefy ochrony konserwatorskiej zabytków archeologicznych – stanowisko archeologiczne o nr AZP 54-65/15. W zasięgu strefy wszelkie zamierzenia inwestycyjne związane z pracami ziemnymi należy przeprowadzić po zapewnieniu badań archeologicznych zgodnie z przepisami odrębnymi. Przy zastosowaniu się do obowiązujących przepisów prawnych nie przewiduje się negatywnego wpływu realizacji ustaleń projektu planu na stanowisko archeologiczne znajdujące się w obrębie obszaru opracowania.
etap eksploatacji zabudowy (głównie oddziaływania długoterminowe i stałe)		
lp.	elementy środowiska	sposób oddziaływania
1	Fauna, flora (różnorodność biologiczna)	Ograniczenie migracji zwierząt. Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, zmiany w bioróżnorodności – rozwój zbiorowisk charakterystycznych dla ogrodów przydomowych, wprowadzanie sztucznych nasadzeń ozdobnych.
2	Gleba, powierzchnia ziemi	Nie przewiduje się znaczących oddziaływań na glebę i powierzchnię ziemi na etapie eksploatacji zabudowy. Główne przekształcenia struktury glebowej i powierzchni ziemi zostaną dokonane na etapie realizacji inwestycji. Do potencjalnych oddziaływań można zaliczyć lokalne zanieczyszczenia gleb ściekami lub odpadami komunalnymi (wzrost ilości ścieków i odpadów komunalnych proporcjonalnie do liczby nowych gospodarstw domowych). Dlatego też w wyniku budowy i modernizacji infrastruktury technicznej należy spodziewać się poprawy jakości środowiska gruntowo-wodnego w perspektywie długoterminowej. Realizacja systemu gospodarki wodno-ściekowej, gospodarki cieplnej oraz gospodarki odpadami stałymi, przyczyni się do ograniczenia emisji substancji i materii stałej do gleby.
3	Wody powierzchniowe i podziemne	Wprowadzenie zabudowy będzie się wiązało ze zmniejszeniem powierzchni biologicznie czynnej na terenach dotychczas niezabudowanych oraz z następstwami wynikającymi z tego faktu. Nastąpią zmiany w odpływie wód opadowych i ich retencjonowaniu.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „SIERAKOWSKA POŁUDNIE”

		<p>Niemniej jednak skala zjawiska nie będzie znacząca z uwagi na to, że zostanie zachowana znaczna powierzchnia biologicznie czynna - 75% dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz 70% i 85% dla terenów sportowo rekreacyjnych (przy czym dla US3 i US4 jest ponadto zakaz lokalizacji budynków). Tereny przeznaczone pod zabudowę usługową (US), dla których plan ustala najmniejszy wskaźnik minimalnej powierzchni biologicznie czynnej, są już w znacznej części zabudowane. W związku z tym zmiany w odpływie wód będą na tych terenach niewielkie.</p> <p>W obszarze objętym opracowaniem zwiększy się zapotrzebowanie na wodę zdatną do picia oraz ilość odprowadzanych nieczystości ciekłych w postaci ścieków bytowych i wód opadowych oraz roztopowych. Istotne jest, aby zapewnić równoległy rozwój infrastruktury technicznej. Rozwiązanie to przyczyni się niewątpliwie do zmniejszenia ilości powstałych zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe. Jakość wód, zgodnie z zapisami projektu planu, powinna ulec w rezultacie poprawie, przede wszystkim ze względu na przyłączenie projektowanej oraz istniejącej zabudowy do sieci kanalizacji sanitarnej (po jej zrealizowaniu). Prawidłowo funkcjonujący system kanalizacji pozwoli na uniknięcie przedostania się zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i podziemnych. Cały obszar opracowania planu będzie podporządkowany najlepszemu rozwiązaniu w dziedzinie gospodarki ściekowej z punktu widzenia ochrony środowiska tj. kanalizacji sanitarnej z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni ścieków.</p> <p>Plan uwzględnia położenie analizowanego terenu w obrębie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 222 oraz Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 215 A i wprowadza stosowne nakazy w celu ochrony wód powierzchniowych i podziemnych.</p> <p>Bezpośredniego wpływu na wody powierzchniowe w obrębie obszaru objętego planem nie przewiduje się. Z ustaleń projektu planu wynika, że zabudowa nie jest planowana w bezpośrednim sąsiedztwie cieków i zbiorników wodnych. W związku z czym istnieje małe prawdopodobieństwo zanieczyszczenia wód ze spływu powierzchniowego.</p> <p>Zaleca się możliwie jak największą ochronę warunków wodnych w obszarze objętym planem, a zwłaszcza w rejonie występowania chronionych siedlisk przyrodniczych.</p>
4	Krajobraz	<p>Przekształcenie krajobrazu terenów otwartych w krajobraz kulturowy. Największy wpływ na lokalny krajobraz będzie miała realizacja ustaleń projektu Planu na terenach dotychczas niezainwestowanych, czyli wprowadzanie nowych elementów w krajobrazie. Niemniej jednak część obszaru opracowania to tereny już zabudowane, zatem projektowana zabudowa będzie kontynuacją zabudowy istniejącej – przekształcenia krajobrazu niewielkie. Projekt planu określa zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, które z pewnością wpłyną pozytywnie na wartość walorów krajobrazowych obszaru.</p>
5	Powietrze atmosferyczne	<p>Przy stosowaniu się do przepisów oddziaływanie będzie znikome. Można wykluczyć sytuacje, w których dopuszczalne normy zanieczyszczenia powietrza zostaną przekroczone.</p> <p>Projekt planu nakazuje ogrzewanie budynków ze źródeł energii cieplnej wykorzystujących paliwa dopuszczone do stosowania obowiązującymi przepisami odrębnymi, zapewniających zachowanie dopuszczalnych przepisami poziomów emisji zanieczyszczeń do atmosfery. Rozwiązania te przełożą się na ograniczenie zanieczyszczeń powstających głównie w wyniku spalania paliw konwencjonalnych metodą tradycyjną.</p>
6	Klimat	<p>W wyniku eksploatacji projektowanej zabudowy nie przewiduje się istotnych zmian klimatu, zarówno w odniesieniu do zaburzeń pola wiatru, emisji ciepła i warunków termiczno-wilgotnościowych, z uwagi na zachowanie w projekcie planu znacznej powierzchni biologicznie czynnej.</p>
7	Klimat akustyczny	<p>Brak znaczących oddziaływań.</p>
8	Ludzie	<p>Eksploatacja zabudowy, w takiej, jak planowanej – niewielkiej skali, nie powinna skutkować negatywnym oddziaływaniem na ludzi.</p> <p>Przewidziane w projekcie planu elementy zagospodarowania wprowadzają ład przestrzenny i przyczyniają się do poprawy funkcjonowania terenu objętego granicami planu. Będzie to miało pozytywne znaczenie dla mieszkańców. Przyjęty w projekcie planu sposób zagospodarowania jest również działaniem w kierunku zaspokojenia potrzeb mieszkańców w zakresie mieszkaniowych, jak również i wypoczynkowym. Mniejsze zagrożenie wystąpi także w przypadku zamiany istniejących nośników energii cieplnej (węgiel) na paliwo znacznie mniej obciążające atmosferę (gaz, olej opałowy) oraz rozwoju</p>

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „SIERAKOWSKA POŁUDNIE”

		systemu gromadzenia odpadów w tym selektywnej zbiórki odpadów komunalnych, u źródła’.
9	Zasoby naturalne	Brak oddziaływań z uwagi na to, że na przedmiotowym terenie oraz w jego najbliższym sąsiedztwie nie występują zasoby naturalne w postaci złóż kopalin.
10	Dobra materialne	Zapisane w projekcie planu ustalenia porządkują zagospodarowanie terenu przy jednoczesnym zachowaniu ład przestrzennego. W toku budowy ewentualnych obiektów i urządzeń dopuszczonych na mocy ustaleń planu, będzie następował rozwój dóbr materialnych, co może wpłynąć na wzrost wartości nieruchomości.
11	Zabytki	Nie przewiduje się znaczących oddziaływań.

lp.	typ oddziaływań	etap budowy zabudowy	etap eksploatacji zabudowy
1.	Bezpośrednie	Brak znaczących oddziaływań.	Lokalnie mało istotne zmiany w zakresie struktury gleby, jakości gleby, wód i powietrza.
2.	Pośrednie	Brak znaczących oddziaływań.	Niewielki wzrost ruchu pojazdów na drogach terenów sąsiednich
3.	Wtórne	Brak znaczących oddziaływań.	Brak znaczących oddziaływań.
4.	Skumulowane	Brak znaczących oddziaływań.	Brak znaczących oddziaływań.

Podsumowanie:

Podsumowując realizacja planowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, usługowej i zabudowy związanej z terenami sportowo rekreacyjnymi w umiarkowanym stopniu wpłynie na środowisko przyrodnicze obszaru planu, jak i na tereny w bezpośrednim sąsiedztwie. Zmiany będą związane z kontynuowaniem postępującego procesu urbanizacyjnego w rejonie Kampinoskiego Parku Narodowego. Obecnie zabudowa realizowana jest na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, w sposób niekontrolowany i chaotyczny. Plan miejscowy przyczyni się do dalszych zmian w tym kierunku, jednak opartych na zasadach zapewniających ochronę środowiska, przyrody oraz krajobrazu. Na terenach obecnie niezabudowanych, na których przewidziany jest rozwój zabudowy mieszkaniowej, nastąpią nieznaczne zmiany, dojdzie do zmniejszenia różnorodności biologicznej, zubożenia siedlisk przyrodniczych, zmiany w odpływie wód opadowych i ich retencjonowaniu. Istotne jest aby zapewnić równoległy rozwój infrastruktury technicznej: budowę dróg, sieci wodno-kanalizacyjnej oraz zapewnienie gospodarki odpadami.

11. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Na podstawie zapisów w projekcie planu można stwierdzić, że działania przewidujące kierunki rozwoju nie wskazują na możliwość jakiegokolwiek oddziaływania transgranicznego mogącego objąć tereny poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej. Wszystkie prowadzone działania, ze względu na swój charakter, będą dotyczyły głównie obszaru objętego planem, a oddziaływanie poszczególnych elementów będzie miało przede wszystkim charakter lokalny. Projektowana droga ekspresowa S7 będzie skutkować negatywnym oddziaływaniem na tereny położone poza granicami obszaru objętego planem (na wschód od planowanej trasy). Oddziaływanie w postaci pogorszenia się klimatu akustycznego oraz jakości powietrza atmosferycznego przewidywane jest zarówno na etapie realizacji, jak i eksploatacji inwestycji drogowej.

12. WPŁYW REALIZACJI PROJEKTU PLANU NA OBIEKTY I OBSZARY CHRONIONE, W TYM OBJĘTE SIECIĄ NATURA 2000

Wpływ realizacji projektu planu na obiekty i obszary chronione, występujące w obrębie obszaru opracowania oraz jego sąsiedztwie, przedstawiono w tabeli poniżej.

Tab. 4. Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na obiekty i obszary chronione

lp.	obszar (obiekt) chroniony	prognozowane skutki
-----	---------------------------	---------------------

<p>1.</p>	<p>Kampinoski Park Narodowy Obszar Natura 2000 Puszcza Kampinoska PLC 140001 (zachodnia część obszaru opracowania)</p>	<p>Główną przesłanką sporządzenia planu jest ochrona Parku poprzez zahamowanie zabudowy atrakcyjnego terenu położonego w bezpośrednim sąsiedztwie Kampinoskiego Parku Narodowego wyłącznie na podstawie warunków zabudowy. Należy zaznaczyć, że presja na zabudowę terenów prywatnych jest w tym rejonie bardzo wyraźna.</p> <p>Najistotniejszym zagrożeniem dla KPN i jego otuliny jest niewątpliwie postępująca urbanizacja, obniżenie poziomu wód gruntowych oraz penetracja przez okoliczną ludność. Regulacje planu pozwolą na ekstensywną urbanizację terenu z uwzględnieniem ładu przestrzennego i wymagań ochrony środowiska przyrodniczego. Zgodnie z projektem planu na obszarze Kampinoskiego Parku Narodowego nie jest możliwe przeprowadzenie jakichkolwiek inwestycji niezwiązanych z zadaniami ochrony parku. Projekt planu nie wprowadza w obrębie Parku i obszaru Natura 2000 nowego zainwestowania (teren pozostawiony w dotychczasowym użytkowaniu) – przeznaczenie terenu na cele leśne i zieleni (ZL, ZN). Istotnym elementem w zakresie zapewnienia prawidłowego funkcjonowania środowiska przyrodniczego Parku są tereny wolne od zabudowy również w bezpośrednim sąsiedztwie KPN - przeznaczone pod zielen lub tereny sportowo rekreacyjne (bez zabudowy). Tak wyznaczone tereny okalające kompleks leśny parku będą stanowiły strefę buforową, ekotonową. Ponadto plan ustala wskaźniki kształtowania zabudowy korzystne z punktu widzenia ochrony środowiska przyrodniczego w sąsiedztwie Parku (w tym intensywność zabudowy oraz minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej).</p> <p>Z ustaleń planu, które pośrednio mogą wpłynąć na faunę przedmiotowych obszarów chronionych, jest projektowana droga ekspresowa, która będzie stanowić barierę migracyjną. Ponadto, podczas realizacji zabudowy, dróg i kablowej linii elektroenergetycznej, może dochodzić do płoszenia zwierzyny leśnej. Efektem realizacji ustaleń Planu będzie również zmniejszenie miejsc ich żerowania.</p> <p>W związku z tym, że cały obszar opracowania położony jest w otulinie KPN, Plan zakazuje lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w przypadku gdy wykonana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wykazała znaczące negatywne oddziaływanie na środowisko lub znaczące negatywne oddziaływanie na cele ochrony obszaru Natura 2000. Wyjątek stanowią inwestycje celu publicznego, a taką jest niewątpliwie projektowana droga S7.</p> <p>Prognozuje się, że ustalenia projektu planu nie będą stanowić źródła znaczącego niekorzystnego oddziaływania na obszary Natura 2000, ich integralność i powiązania z terenami cennymi przyrodniczo oraz ochroną gatunkową występujących na tym obszarze gatunków siedlisk, roślin i zwierząt. Zachowana zostanie integralność obszaru Natura 2000 oraz główne jego powiązania z cennym przyrodniczo otoczeniem, wykraczającym poza obszar gminy. Nie przewiduje się oddziaływań realizacji ustaleń planu na chronione siedliska przyrodnicze występujące w obrębie obszaru Natura 2000 Puszcza Kampinoska. W projekcie planu obszary te przeznaczone są na cele leśne i zieleni (wolne od zabudowy).</p>
<p>2.</p>	<p>Warszawski Obszar Chronionego Krajobrazu – strefa zwykła (środkowa i południowa część obszaru opracowania)</p>	<p>Znaczący wpływ na WOChK będzie miała realizacja drogi ekspresowej S7. Zgodnie z rozporządzeniem nr 3 Wojewody Mazowieckiego z dnia 13 lutego 2007r. w sprawie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu w strefie zwykłej WOChK zakazuje się m.in.: realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353), likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, dokonywania zmian stosunków wodnych. Inwestycja drogowa może skutkować negatywnym oddziaływaniem, takim</p>

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „SIERAKOWSKA POŁUDNIE”

		<p>jak wyżej wymienione z rozporządzenia dotyczącego WOChK. Niemniej jednak zgodnie z ustawą o ochronie przyrody zakazy nie dotyczą inwestycji celu publicznego, a taką jest przedmiotowa inwestycja drogowa.</p> <p>Ponadto realizacja drogi KDS wpłynie znacząco na krajobraz (utworzenie liniowej struktury krajobrazowej). Przekształcenia krajobrazu będą dokonywane również poprzez realizację obiektów kubaturowych – zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, usługowej i zabudowy związanej z terenami sportowo rekreacyjnymi.</p>
3.	Warszawski Obszar Chronionego Krajobrazu – strefa ochrony urbanistycznej (północny fragment obszaru opracowania)	<p>Obszar objęty planem znajdujący się w strefie ochrony urbanistycznej jest już w większej części zainwestowany i zabudowany (rejon ulicy Doktora Jerzego Lutza). Ewentualne uzupełnienia zabudowy nie wpłyną znacząco na krajobraz i WOChK. W obrębie tej strefy projektowana jest kablowa linia elektroenergetyczna 110 kV. Według ustaleń projektu planu jej przebieg zaplanowany jest w ciągu istniejącej drogi (KDD2). Nie przewiduje się oddziaływań wynikających z realizacji tej inwestycji na przedmiotowy obszar chroniony.</p>
4.	Rezerwat przyrody „Sieraków” (ok. 370 m na zachód od obszaru opracowania)	<p>Nie przewiduje się oddziaływań realizacji ustaleń projektu planu na przedmiotowy rezerwat przyrody.</p>
5.	Pomnik przyrody (w obrębie obszaru opracowania)	<p>Projekt planu uwzględni lokalizację pomnika przyrody wraz ze strefą jego ochrony (15 m) – w obrębie terenu przeznaczonego pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną (MN5) zostały wprowadzone w stosowanej odległości nieprzekraczalne linie zabudowy. Przy zastosowaniu się do ustaleń planu oraz zakazów z <i>Rozporządzenia Nr 21 Wojewody Mazowieckiego z dnia 31 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia pomników przyrody położonych na terenie powiatu warszawskiego zachodniego</i> nie przewiduje się wpływu realizacji ustaleń projektu planu na przedmiotowe drzewo pomnikowe.</p>
6.	Ochrona gatunkowa i siedliska chronione (w obrębie obszaru opracowania)	<p>Opisano w tabelach 1, 2 i 3.</p>

Podsumowanie:

Podsumowując można stwierdzić, że największe przekształcenia obszarów chronionych lub ich bezpośredniego sąsiedztwa nastąpią w wyniku realizacji drogi ekspresowej S7 i zabudowy terenów otwartych w sąsiedztwie Kampinoskiego Parku Narodowego. Warto jednak zaznaczyć, że głównym celem sporządzenia miejscowego planu jest ochrona Parku. Regulacje planu pozwolą na ekstensywną urbanizację terenu z uwzględnieniem ładu przestrzennego i wymagań ochrony środowiska przyrodniczego. Istotnym elementem w zakresie zapewnienia prawidłowego funkcjonowania środowiska przyrodniczego są tereny wolne od zabudowy w bezpośrednim sąsiedztwie KPN - przeznaczone pod zieleń lub tereny sportowo rekreacyjne (bez zabudowy). Tak wyznaczone tereny okalające kompleks leśny parku będą stanowiły strefę buforową, ekotonową. Ponadto plan ustala wskaźniki kształtowania zabudowy korzystne z punktu widzenia ochrony środowiska przyrodniczego w sąsiedztwie Parku (w tym intensywność zabudowy oraz minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej).

Wpływu realizacji ustaleń planu na pomnik przyrody i stanowisko widłaka jałowcowatego (rośliny podlegającej częściowej ochronie) nie przewiduje się.

13. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO

Główne zalecenia dotyczące rozwiązań technicznych, które mogą zminimalizować lub kompensować przedstawione powyżej negatywne oddziaływania:

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „SIERAKOWSKA POŁUDNIE”

- Zastosować odpowiednie rozwiązania zapewniające obniżenie poziomu hałasu, zanieczyszczenia powietrza tj.: wykonanie odpowiedniej nawierzchni, wprowadzenie nasadzeń zieleni izolacyjnej, zastosowanie ekranów akustycznych, prowadzenie prac budowlanych poza sezonem migracji zwierząt, lęgowym ptaków.
- Wprowadzić nadzór przyrodniczy na etapie realizacji i eksploatacji drogi KDS.
- Zapewnić drożność korytarzy migracyjnych zwierząt. W projekcie drogi ekspresowej zostały uwzględnione przejścia dla zwierząt, w tym w obrębie obszaru objętego planem: przejście dla płazów (km 11 + 525,00) oraz przejście dla małych zwierząt (km 12 + 750,00).
- Zastosować odpowiedni system odwodnienia drogi zapewniający oczyszczenie wód spływających.
- Wprowadzić zabezpieczenia zapewniające ochronę jakości wód powierzchniowych, podziemnych, gleb na wypadek awarii drogowych.
- Na etapie projektowania drogi należy zwrócić szczególną uwagę na walory estetyczne, drogę należy wkomponować w istniejący krajobraz.
- Wprowadzanie roślin o zdolnościach fitoremediacyjnych, które mogą pochłaniać metale ciężkie i są odporne na nadmierne zasolenie gleb. Rozwiązanie będzie miało wpływ na ograniczenia zanieczyszczenia terenów przyległych do planowanej drogi ekspresowej S7.
- Dostosowanie projektu budowlanego planowanej drogi ekspresowej S7 oraz zakresu robót budowlanych w sposób jak najmniej ingerujący i inwazyjny dla środowiska, w tym dla obszarów prawnie chronionych.
- Wyposażenie systemów odprowadzania wód opadowych z terenu przeznaczonego pod planowaną drogę klasy ekspresowej w osadniki, piaskowniki i separatory substancji ropopochodnych oraz zawieszin.
- Zachować zadrzewienia śródpolne. Projekt planu obejmuje ochroną skupiska zadrzewień. W obrębie tych obszarów nakazuje się zachować istniejące zadrzewienia wraz z podszytem i runem, a usuwanie pojedynczych drzew i krzewów dopuszcza się wyłącznie w ramach zabiegów pielęgnacyjnych.
- Szczególną ochroną objąć pomnik przyrody – wszelkie inwestycje w sąsiedztwie prowadzić z należytą ostrożnością. Projekt planu zachowuje strefę 15 m wolną od zabudowy, zgodnie z przepisami rozporządzenia Nr 21 wojewody mazowieckiego z dnia 31 lipca 2009 r. w sprawie ustanowienia pomników przyrody położonych na terenie powiatu warszawskiego zachodniego lub przepisów odrębnych zastępujących to rozporządzenie.
- Utrzymać znaczne powierzchnie wolne od zabudowy (zapewnić wysoki wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej na terenach przeznaczonych pod zabudowę).
- Zapewnić swobodną migrację na terenach zabudowy mieszkaniowej np.: lokalizowanie w drogach przejść dla zwierząt, stosowanie ogrodzeń o dużej ażurowości.

Inne rozwiązania minimalizujące i kompensujące negatywny wpływ realizacji ustaleń planu:

- Zabezpieczenie drzew przed ewentualnym uszkodzeniem podczas wykonywanych prac budowlanych.
- Wprowadzanie gatunków rodzimych flory, zgodnie z warunkami siedliskowymi.
- Na terenie przeznaczonym w projekcie planu pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, zabudowę na terenach sportowo rekreacyjnych oraz zabudowę usługową ważnymi zapisami są wskaźniki intensywności zabudowy oraz minimalne procenty powierzchni biologicznie czynnych, które zapewnią pozostawienie niezabudowanych powierzchni o nienaruszonej powierzchni terenu. Zapisy projektu planu dotyczące wprowadzenia udziału powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni danego terenu elementarnego wynosi minimum 75% na terenie przeznaczonym pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, 70 i 85% pod zabudowę na terenach sportowo rekreacyjnych (w obrębie US3 i US4 zakazuje się lokalizacji zabudowy) i 25 i 50% - pod zabudowę usługową. Z powyższego wynika, że tereny przeznaczone na zabudowę kubaturową będą realizowane na działkach o wysokim udziale powierzchni biologicznie czynnej. Ustalone w projekcie planu wskaźniki dotyczące nowej zabudowy mają na celu zminimalizowanie presji antropogenicznej na danym obszarze.

- Przyłączenie projektowanej oraz istniejącej zabudowy do sieci kanalizacji sanitarnej po jej zrealizowaniu. Prawidłowo funkcjonujący system kanalizacji pozwoli na uniknięcie przedostania się zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i podziemnych.
- Projekt planu nakazuje ogrzewanie budynków ze źródeł energii cieplnej wykorzystujących paliwa dopuszczone do stosowania obowiązującymi przepisami odrębnymi, zapewniających zachowanie dopuszczalnych przepisami poziomów emisji zanieczyszczeń do atmosfery. Rozwiązania te przełożą się na ograniczenie zanieczyszczeń powstających głównie w wyniku spalania paliw konwencjonalnych metodą tradycyjną.
- Zastosowanie zakazu lokalizacji przedsięwzięć zawsze negatywnie oddziałujących na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w przypadku gdy wykonana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wykazała znaczące negatywne oddziaływanie na środowisko lub znaczące negatywne oddziaływanie na cele ochrony obszaru Natura 2000 (nie dotyczy inwestycji celu publicznego).
- Ze względu na położenie obszaru planu w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 222, w celu ochrony gleb, wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniem nakazuje się:
  - utwardzanie lub uszczelnienie powierzchni zagrożonych zanieczyszczeniem, w tym zagrożonych zanieczyszczeniem substancjami szczególnie szkodliwymi dla środowiska wodnego, w taki sposób aby uniemożliwić przedostawanie się tych zanieczyszczeń do wód i do ziemi,
  - przed wprowadzeniem ścieków opadowych i roztopowych do ziemi lub do wód, oczyszczenie tych ścieków do parametrów wymaganych przepisami odrębnymi,
  - zagospodarowanie wód opadowych i ścieków deszczowych według § 19 pkt 4 projektu planu.
- Zastosowanie takich rozwiązań technologicznych na etapie budowy inwestycji, które spowodują, że nie zostaną przekroczone standardy jakości środowiska i standardy emisyjne.
- W celu zminimalizowania potencjalnego wpływu inwestycji na zdrowie i życie ludzi należy zabezpieczyć teren budowy stosując odpowiednie trwałe oznaczenia na powierzchni terenu oraz stosować się do przepisów BHP.
- Prowadzenie działań ochronnych w stosunku do występujących w obszarze opracowania chronionych siedlisk przyrodniczych.
  - Siedlisko 6510 jest jedynym siedliskiem zagrożonym zniszczeniem w wyniku realizacji ustaleń projektu planu. W obrębie przedmiotowego siedliska wyznaczono tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (MN3). Na tym etapie nie można stwierdzić czy i dokładnie w którym miejscu zrealizowana zostanie zabudowa. Zaleca się zachowanie siedliska i wprowadzanie zabudowy poza jego zasięgiem. Projekt planu wprowadza ustalenia wspomagające ochronę przedmiotowego siedliska. Do nich należą przede wszystkim: wskaźnik intensywności zabudowy (od 0,1 do 0,6), wskaźnik maksymalnej powierzchni zabudowy (20% powierzchni działki budowlanej) oraz minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej (75%). Siedlisko to jest bezpośrednio uzależnione od użytkowania kośnego i nawożenia, rzadziej koszenia połączonego z ograniczonym wypasem. Zachowanie łąk niżowych wymaga utrzymania tych zabiegów na poziomie niskiej lub średniej intensywności, wiąże się więc ściśle z gospodarką rolną. Zagrożeniem dla tego typu siedliska jest zmiana charakteru i intensywności użytkowania, urbanizacja, zamiana łąk na pola uprawne.
  - Siedliska 9170 i 91E0-3 nie powinny ulec przekształceniom z uwagi na to, że plan chroni je przez wprowadzenie przeznaczenia terenów na cele leśne i zieleni (ZL, ZN). Większa powierzchnia tych siedlisk znajduje się w obrębie Kampinoskiego Parku Narodowego i obszaru Natura 2000 Puszcza Kampinoska. Część łąk olszowo-jesionowych (91E0-3) położona jest poza Parkiem, w sąsiedztwie projektowanego zainwestowania (US2 i MN3). W związku z tym zaleca się szczególną ochronę warunków siedliskowych w tym rejonie, a zwłaszcza warunków wodnych. Wszelkie zmiany poziomu wód gruntowych prowadzą do zniszczenia siedliska i zmiany składu gatunkowego drzewostanów.

- Prowadzenie monitoringu powietrza i ocena poziomu zanieczyszczeń zgodnie z wymaganiami ustawowymi.
- Monitorowanie przestrzeni przyrodniczej poddanej zmianie zagospodarowania, przeprowadzane cyklicznie.
- Monitorowanie zagrożeń jakie niesie za sobą nowe zagospodarowanie (nowe inwestycje) lub jego brak, przeprowadzane cyklicznie.
- Monitorowanie zmian sposobu zagospodarowania (tempa i kierunków zachodzących zmian) wynikających z realizacji ustaleń planistycznych przeprowadzany w ramach oceny aktualności planu miejscowego.

Przedstawione rozwiązania minimalizujące i kompensujące prowadzą do przywrócenia równowagi przyrodniczej na analizowanym terenie oraz wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia.

Projekt planu określa działania, które zakładają zapobieganie, ograniczenie lub nie dopuszczenie do ujemnego oddziaływania na środowisko – m.in. zapisy dotyczące gospodarki wodno-ściekowej, gospodarki odpadami, gospodarki ciepłej. Należy założyć, że zabezpieczeniem realizacji wszystkich ww. celów, zgodnie z zasadą poszanowania potrzeb środowiska przyrodniczego, jest zrównoważony rozwój. Oceniając wskazane założenia projektu planu pod kątem zabezpieczenia środowiska i zdrowia ludzi oraz prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody, należy stwierdzić, że wskazane sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania na środowisko poszczególnych przedsięwzięć inwestycyjnych są wystarczające.

---

14. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH W STOSUNKU DO PRZEWIDYWANYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU

Przyjęte rozwiązania w planie pozwalają na stwierdzenie, że w zakresie polityki przestrzennej i kierunków rozwoju, zostaną zachowane zasady ochrony obszarów aktywnych biologicznie i zabezpieczenia ciągłości struktur przyrodniczych. W niniejszym dokumencie nie przewidziano dodatkowej analizy alternatywnych rozwiązań minimalizujących lub eliminujących zagrożenia środowiska przyrodniczego. Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko sporządzana była równoległe z opracowywanym projektem planu. Zespoły autorskie przygotowujące oba te dokumenty ściśle ze sobą współpracowały przy wyborze konkretnych rozwiązań projektowych i koncepcji urbanistycznych. Zastosowanie takiej metody dla opracowania pozwoliło na przyjęcie rozwiązań przestrzennych, które w dużym stopniu pozwoliły na uniknięcie znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądanych i optymalnych kierunków działań. Z tych względów przygotowanie oddzielnej propozycji planistycznych rozwiązań alternatywnych uznano za zbędne i nie wnoszące nic nowego do projektu planu. Eksploatacja wszelkich inwestycji, zarówno nowo wprowadzanych, jak i modernizowanych, jest ściśle związana z wdrażaniem nowoczesnych z punktu widzenia współczesnej wiedzy oraz bezpiecznych dla środowiska i zdrowia ludzi rozwiązań technologicznych. Przy sporządzaniu prognozy wykorzystano również inne dostępne publikacje, dokumenty i raporty dotyczące gminy Łomianki opracowane przez inne instytucje, a dotyczące środowiska i zmian w nim zachodzących. Dostępne opracowania pozwoliły na sprawdzenie, w jaki sposób proponowane w projekcie planu rozwiązania przestrzenne dostosowane są do uwarunkowań przyrodniczych terenu.

Poniższe wnioski mają charakter ogólny: Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych w projekcie planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja projektu planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, ekosystemy, krajobraz, a także na ludzi, dobra materialne i dobra kultury. Wypełnienie wszystkich obowiązków podanych w projekcie planu oraz późniejsze ich przestrzeganie pozwoli na zminimalizowanie zagrożeń związanych z nowym zainwestowaniem.

15. STRESZCZENIE

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Sierakowska Południe”. Celem prognozy jest określenie skutków wpływu realizacji projektu planu na środowisko, a także przedstawienie rozwiązań eliminujących negatywne skutki tych ustaleń na poszczególne elementy środowiska. Niniejsza prognoza została opracowana na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy „o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko”.

Projekt planu dotyczy terenu przeznaczonego na tereny oznaczone symbolem: MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, U - tereny zabudowy usługowej, US – tereny sportowo rekreacyjne, ZN – tereny zieleni objęte formami ochrony przyrody, ZL – tereny lasów, WS – tereny wód powierzchniowych, KDS – tereny dróg publicznych klasy ekspresowej, KDL – tereny dróg publicznych klasy lokalnej, KDD – tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, KDW – tereny dróg wewnętrznych oraz KPJ – tereny ciągów pieszych z możliwością dojazdu.

Głównym celem projektu planu jest wprowadzenie ładu przestrzennego oraz ochrona istniejących wartości przyrodniczych i krajobrazowych Kampinoskiego Parku Krajobrazowego i jego otuliny. Uchwalenie planu w przyjętej formie pozwoli na zatrzymanie chaotycznie rozwijającej się zabudowy oraz właściwą ochronę bioróżnorodności. Dostosowanie funkcji, struktury oraz intensywności zagospodarowania do uwarunkowań środowiska przyrodniczego przyczyni się do zrównoważonego rozwoju. Przyjęty sposób zagospodarowania ma na celu przede wszystkim poprawne funkcjonowanie przestrzeni przy uwzględnieniu obecnej presji inwestycyjnej i potrzeb w zakresie obsługi komunikacyjnej.

Oceniając ustalenia dla nowych przeznaczeń terenów pod kątem zabezpieczenia środowiska i zdrowia ludzi oraz prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody należy stwierdzić, że wskazane sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania na środowisko poszczególnych przedsięwzięć inwestycyjnych są wystarczające. Na podstawie zapisów w projekcie planu można stwierdzić, że działania przewidujące kierunki rozwoju nie wskazują na możliwość jakiegokolwiek oddziaływania transgranicznego mogącego objąć większy obszar niż określony granicą opracowania i jego bezpośrednie sąsiedztwo. Projekt planu określa szereg celów operacyjnych, które zakładają zapobieganie, ograniczenie lub nie dopuszczenie do ujemnego oddziaływania na środowisko. Przyjęte rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko służą ograniczeniu negatywnych oddziaływań na środowisko poszczególnych sposobów zagospodarowania i zainwestowania terenów przewidzianych planem i pozwalają na stwierdzenie, że w zakresie polityki przestrzennej i kierunków rozwoju, zachowują zasady ochrony obszarów aktywnych biologicznie i zabezpieczenia ciągłości struktur przyrodniczych.

Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych nowymi ustaleniami projektu planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, ekosystemy, krajobraz, a także na ludzi, dobra materialne i dobra kultury. Wypełnienie wszystkich obowiązków podanych w projekcie planu oraz późniejsze ich przestrzeganie pozwoli na zminimalizowanie zagrożeń zarówno w obrębie terenów będących przedmiotem planu, jak i na terenach sąsiednich.

Podsumowując należy stwierdzić, że niniejsza prognoza opisuje oddziaływanie funkcji przyjętych w projekcie planu na etapie realizacji i eksploatacji oraz przedstawia szczegółową analizę i ocenę przewidywanych (niekiedy hipotetycznych) oddziaływań w poszczególnych aspektach. Przewiduje się, że największym negatywnym oddziaływaniem na środowisko będzie skutkować realizacja drogi ekspresowej S7 (częściowo w obrębie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu – strefie zwykłej). Należy jednak zaznaczyć, że dopiero w raporcie oddziaływania na środowisko możliwe będzie przeprowadzenie rzetelnej analizy i oceny wpływu realizacji przedsięwzięcia na środowisko (na etapie opracowania projektu drogi), w tym na ludzi.

16. ZAŁĄCZNIKI GRAFICZNE

Załącznik nr 1

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Sierakowska Południe”

Łomianki, maj 2018 r.

ANEKS DO PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO**DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „SIERAKOWSKA POŁUDNIE”****MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „SIERAKOWSKA POŁUDNIE” – ETAP I**

Zgodnie z art. 17 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 z późn. zm.), na podstawie Uchwały Nr V/47/2015 Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Sierakowska Południe”, przystąpiono do sporządzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Sierakowska Południe”.

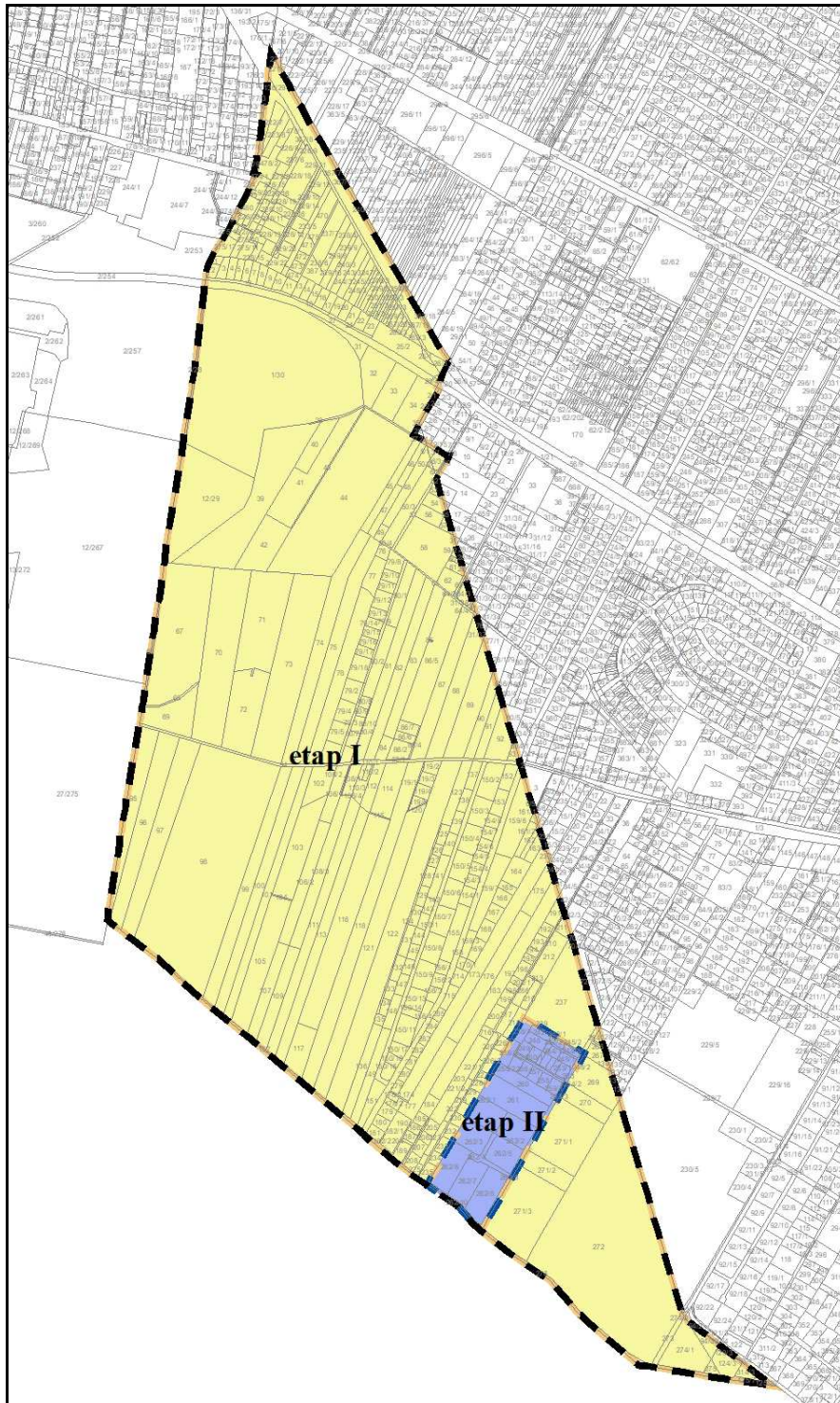
25 stycznia 2018r. po przeprowadzeniu etapu opiniowania i uzgodnień z właściwymi organami i instytucjami Rada Miejska w Łomiankach podjęła Uchwałę Nr XXXIX/454/2018 w sprawie zmiany Uchwały Nr V/47/2015 Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Sierakowska Południe”. Uchwała dotyczyła sporządzanie powyższego planu miejscowego w dwóch etapach.

Granice Etap I wyznaczone została zachodnimi granicami działek nr ew. 367/7, 367/8, 224, obręb ew. Kiełpin, poprzez działkę nr ew. 224 w kierunku wschodnim a następnie zachodnimi granicami działek nr ew. 479/, 479/2, 480, 274/2, 274/1, 275/13, 275/14, 275/16, 275/17, obręb ew. Kiełpin, zachodnimi granicami działek nr ew. 1, 12, 27, 2/28, 12/29, 67, 66, 68, 69, 94, 95, obręb ew. Dąbrowa, następnie granicą z gminą Izabelin w kierunku południowo-wschodnim do punktu przecięcia z przedłużeniem północno-zachodniej granicy działki nr ew. 262/10, obręb Dąbrowa, następnie po tym przedłużeniu i dalej w kierunku północno-wschodnim północno-zachodnimi granicami działek nr ew. 262/10, 262/6, 262/3, 262/1, 261, 260, 238/2, 238/1, obręb Dąbrowa, następnie północno-wschodnimi granicami działek nr ew. 238/1, 239, 240, 241/1, 241/2, obręb Dąbrowa i następnie na przedłużeniu do południowo-wschodniej granicy działki nr ew. 263 obręb Dąbrowa, następnie w kierunku południowo-zachodnim południowo-wschodnimi granicami działek nr ew. 263, 262/9, obręb Dąbrowa i następnie na przedłużeniu do granicy z gminą Izabelin, następnie w kierunku południowo-wschodnim granicą z gminą Izabelin, następnie północno wschodnimi granicami działek nr ew. 125/10, 125/7, 314/3, 124/3, 123/3, 94/3, obręb ew. 0023, granicą Miasta Łomianki w kierunku północno-zachodnim do granicy działki nr ew. 7/7, obręb ew. 0021, następnie zachodnimi granicami działek nr ew. 14, 13, obręb ew. 0021, północno-wschodnią granicą działki 7/9 i jej przedłużeniem w kierunku północno-wschodnim przez działkę nr ew. 7/7, następnie północno-wschodnią granicą działki nr ew. 3/1, obręb ew. 0021, południowo-zachodnimi granicami działek nr ew. 37 i 35, obręb ew. Dąbrowa, północno-zachodnią granicą działki nr ew. 35, obręb ew. Dąbrowa, północno-zachodnią granicą działki nr ew. 2/2, obręb ew. 0021, północno-wschodnią granicą działki nr ew. 2/1, południowo-wschodnią granicą działki nr ew. 26, obręb ew. Dąbrowa, południowo-wschodnią i północno-wschodnią granicą działki nr ew. 367/19, obręb ew. Kiełpin, północno-wschodnimi granicami działek nr ew. 367/16, 367/13, 367/7, 367/10, 367/7 obręb ew. Kiełpin.

Granice etap II przebiegają od punktu przecięcia granicy z gminą Izabelin z przedłużeniem północno-zachodniej granicy działki nr ew. 262/10, obręb Dąbrowa, następnie po tym przedłużeniu i dalej w kierunku północno-wschodnim północno-zachodnimi granicami działek nr ew. 262/10, 262/6, 262/3, 262/1, 261, 260, 238/2, 238/1, obręb Dąbrowa, następnie północno-wschodnimi granicami działek nr ew. 238/1, 239, 240, 241/1, 241/2, obręb Dąbrowa i następnie na przedłużeniu do południowo-wschodniej granicy działki nr ew. 263 obręb Dąbrowa, następnie w kierunku południowo-zachodnim południowo-wschodnimi granicami działek nr ew. 263, 262/9, obręb Dąbrowa i następnie na przedłużeniu do granicy gminy Izabelin.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „SIERAKOWSKA POŁUDNIE”

Rysunek 1. Obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego "Sierakowska Południe" w podziale na dwa etapy.

Etap II objęty jest ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu obejmującego obszar położony we wsi Dąbrowa Gmina Łomianki, przyjętego uchwałą Nr XII/87/99 Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 20 października 1999 r. Przyjęcie dla obszaru tego planu wskaźników oraz rozwiązań projektowych spójnych z pozostałą częścią obszaru objętego projektem planu „Sierakowska Południe” wymaga

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO „SIERAKOWSKA POŁUDNIE”

uzyskania zmiany decyzji udzielającej zgody na przeznaczenie na cele nieleśne gruntów leśnych objętych obszarem tego planu.

W kwietniu 2018 r. po podziale planu na dwa etapy, przygotowany został projekt planu miejscowego dla etapu I, tekst uchwały oraz rysunek został zaktualizowany oraz dostosowany do nowo obowiązujących przepisów.

Prognoza oddziaływania na środowisko wraz z aneksem stanowi kompletny dokument, o którym mowa w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Sierakowska Południe” przedstawia analizę i ocenę przewidywanych oddziaływań na środowisko dla całego planu miejscowego, w tym dla etapu I. Dla etapu I w prognozie oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Sierakowska Południe” został zaktualizowany załącznik 1 – rysunek prognozy. Z kolei tekst dokutemu nie wymagał zmian. W stosunku do projektu planu miejscowego przed podziałem na etapy wprowadzone zmiany nie będą miały istotnego wpływu na środowisko i jego ochronę. Niniejszy aneks do prognozy zawiera informacje wyjaśniające o przeprowadzonym podziale planu miejscowego na dwa etapy.